

МІТРА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• КВІТЕНЬ • 2008 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 4/43 •

2 – 3 стор.

Обережно - самозванці!

Справа беатифікації Митрополита А. Шептицького у стадії завершення

4 – 5 стор.

Папа і Вселенський патріарх молилися спільно

Представник Ватикану хрестив росіян

6 – 7 стор.

Ковпаківці виступають проти Папи

Чому горять храми

8 – 9 стор.

10 – 11 стор.

Біблійна історія сотворення Божі Заповіді - завжди актуально
Під знаком св. Климентія-Папи

12 стор.

РАДУЙСЯ, ЖИВОНОСНИЙ ХРЕСТЕ...

Бруно Ферреро

ГАЛУЗКА

Один чоловік на почесному місці у вітальні зберігає дивний предмет. Коли хтось його питає, чому розмістив його саме тут, той чоловік розповідає таку історію:

– Якось мій дідусь завів мене до парку. Було це зимового вечора, коли вже запали сутінки. Дідусь ішов за мною й усміхався проте почувався дещо пригніченим. У нього було хворе, дуже перемучене серце. Я рушив у напрямку ставу. Став увесь замерз. «Хочу покататися, – вигукнув я, – хочу бодай раз поводитися на льоді!» Дідусь занепокоївся. У момент, коли я ступив на лід, він скрикнув: «Обережно!..»

Запізно. Лід не витримав, і я з криком упав у воду. Дідусь увесь трусився, він виламав галузку і подав мені. Я схопився за галузку, а він з цілої сили тягнув її до себе – і витягнув мене з ополонки.

Я плакав і тремтів. Вдома після гарячої купелі мені стало легше і я ліг у ліжко. Проте для дідуса ця подія виявилася надто сильним емоційним потрясінням. Тієї самої ночі він помер від сильного серцевого приступу. Наш біль був безмірний. побіг до ставу і знайшов ту галузку. Завдяки їй дідусь урятував мені життя, а своє – загубив. Доки житиму, ця галузка висітиме на стіні як знак дідусевої любові до мене!

Завдяки Господній любові до людей християни як найбільшу святиню зберігають у себе вдома два шматки дерева у вигляді хреста.

30 березня багато вірних були учасниками Хресного ходу, який розпочався від церкви св. Архистратига Михаїла і закінчився біля Архикатедрального собору святого Юра.

Кількома рядками...

БЛАЖЕННІШИЙ ЛЮБОМИР ЗВЕРНУВСЯ ІЗ
ЛИСТОМ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ВІКТОРА ЮЩЕНКА

21 березня Блаженніший Любомир, Глава Української Греко-Католицької Церкви, звернувся із листом до Президента України Віктора Ющенка. Причиною написання листа стали повідомлення у засобах масової інформації про події навколо римо-католицького храму святого Йосифа у місті Дніпропетровську. У цих повідомленнях йшлося про те, що вже багато років члени Римо-Католицької Церкви в Україні домагаються повернення цього храму у користування місцевою церковною громадою. Водночас було сказано, що ця споруда знаходиться у власності комерційного підприємства, яке перебудовує її, руйнуючи її священний характер. Було згадано також про те, що у цій справі вже відбулися численні судові засідання.

У листі, зокрема, йдеться: «Звертаюся до Вас, Високодостойний пане Президенте, з двох причин: по-перше, ця справа розголошена на всю Україну і, правдоподібно, за її межі, а це не приносить нікому з нас доброї слави; по-друге, існують чіткі укази про те, що культові споруди належить повертати церковним громадам для їх властивого вжитку».

ХІРОТОНІЯ ПЕРШОГО ЕКЗАРХА ВОЛИНСЬКОГО ВІДБУДЕТЬСЯ У ТЕРНОПОЛІ

Як повідомив Преосвященний Владика Василій (Семенюк), Єпарх Тернопільсько-Зборівський, єпископська хіротонія новопризначеного Екзарха Волинського о. Йосафата Олега Говери, священника Тернопільсько-Зборівської єпархії, відбудеться 7 квітня 2008 року, на празник Благовіщення Пресвятої Богородиці, у катедральному соборі Непорочного Зачаття м. Тернополя. Головним святителем буде Блаженніший Любомир, а співсвятителями – Владика Василій (Семенюк) і Владика Павло (Хомницький), Єпарх Стемфордський (США). Чин найменування відбудеться 6 квітня у навечір'я Благовіщення, а введення на престол Луцької катедрі заплановано на 12 квітня, – інформує Ярослав Семененко, прес-секретар Тернопільсько-Зборівської єпархії.

Новий екзархат називатиметься «Волинський» і до нього входитимуть Волинська та Рівненська області. Осідок екзарха буде у Луцьку. Його створено на підставі рішення Синоду Єпископів УГКЦ Верховним Архiepіскопом, як і Донецько-Харківський та Одесько-Кримський екзархати. Тому ці екзархати називаються архiepіскопськими.

ВЛАДИКА ЛЮДВІГ ШИК ВІДВІДАВ ЛЬВІВ

26 березня 2008 року, під час чергового візиту до Львівської Духовної Семінарії Святого Духа в часі Великого посту, Високопреосвященніший Владика Ігор Возняк відслужив Архiepірейську Літургію Наяпередосвячених Дарів. Вже стало традицією, що Владика Ігор щотижня протягом Великого посту підтримує семінарійну спільноту силою Божого Слова та уділенням Тайни Пресвятої Євхаристії. Співслужили з Владикою Ігорем отці-настоятелі разом з отцем-ректором Святославом Шевчуком.

Цей візит мав свою особливість в тому, що на Літургії був присутній гість із Німеччини, а саме Владика Людвіг Шик, Архiepіскоп Бамберзький. Слід додати, що Владика Людвіг, який перебуває із візитом у Владика Ігоря, є членом Німецької Єпископської Конференції та відповідальним за її стосунки із Церквами інших країн світу.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В СЕМІНАРІЇ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

У неділю, 16 березня, українська громада міста Стемфорд (США) зустрілась у семінарії св. Василя Великого, щоби відсвяткувати пам'ять Тараса Григоровича Шевченка. Молоді діти зі школи українознавства при катедрі св. Володимира Великого своїми поемами та піснями вшанували пам'ять великого українського поета.

На завершення концерту Владика Павло (Хомницький), єпарх Стемфордський, подякував дітям за чудовий концерт і за те, що вони так чудово зберігають пам'ять та традицію «Шевченківських вечорів» у єпархії.

ЗВЕРНЕННЯ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ ЄПІСКОПІВ КИЄВО-ГАЛИЦЬКОГО ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПСТВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ДОРОГІ У ХРИСТІ!

У цей святий час Великого посту кожна віруюча людина складає іспит сумління, критичним оком зазираючи у найглибші закамарки своєї душі. Видобути звідти якийсь гріх, до якого вже призвичаївся і який уже не сприймаєш як гріх, – це важливе завдання кожного, хто хотів би серйозно поставитися до цього важливого часу великопісної духовної віднови. Часто

гріховна провина, почавшись у серці людини, заражає інших і розростається в народі великим суспільним лихом. Саме до таких народних нещастів ми й відносимо хабарництво (корупцію). Ми чули про різні заходи щодо поборювання корупції, які пропонує наша влада. Нема сумніву, що нашим моральним і громадянським обов'язком є підтримати їх. Проте, ми хочемо також застановитися на тим, що ми, переконані християни та люди доброї волі, можемо зробити, щоб викоринювати те лихо. Бо справді, воно глибоко закоренилося в нашій системі, а що гірше – у наших серцях. І хоч усі нарікають та засуджують корупцію, але без неї, на жаль, не можна уявити собі нашого життя.

Утім, це лихо існує не тільки в Україні, а поширене в багатьох частинах світу і має давню історію. Доказом цього є навіть книги Святого Письма. Ось, для прикладу, кілька цитат зі священних книг: «До зла їхні руки спритні; князь вимагає, суддя чинить розправу за хабар, вельможа виявляє свої забаганки, правдою крутить» (Мих. 7, 3); «Князі твої – бунтарі і спільники злодіїв; усі на гостинці ласі, за дарунками так і женуться» (Іс. 1, 23); «За те, що топчете вбогого й здираєте хабар із нього хлібом, ви, збудувавши з тесаного каменю дома, – не будете в них жити; ви насадили виноградники препишні, – але вина з них не будете пити» (Ам. 5, 11); «Не губи з грішниками душу мою ...руки яких на злочин готові і десниці яких повна хабарів» (Пс. 26, 9-10).

Зрозуміло, що факт існування хабарництва – навіть такого поширеного й всеохопного – аж ніяк не виправдовує того жахливого явища. Хабарництво (корупція) є гріхом, а не тільки якимсь невинним звичаєм. Про ставлення Господа Бога до цього гріха ясно і недвозначно сказано у Святому Письмі: «Горе тим, що ... за гостинець роблять винного правим, а правому відмовляють його права» (Іс. 5, 22-23); «Горе тим, що несправедливі видають закони, що пишуть приписи суворі, щоб відправляти вбогих без правосуддя, щоб позбавити права бідних у моїм народі, щоб з удовиць користь тягнути та сиріт обдирати» (Іс. 10, 1-2). «Нехай, отже, буде на вас страх Господній: дійте обережно, бо в Господа, Бога нашого, нема неправди, ані сторонничості, ані підкупства» (II Хр. 19, 7).

Нам, віруючим людям, не треба повторювати, чим є гріх для людини і для суспільства. Він затрує співжиття між людьми і загороджує шлях до спасіння. Тому ми мусимо дивитися на те велике духовне лихо очима віри й долати його силою віри. Що таке корупція (хабарництво)? Це приймання дарів за послугу, яку ми своїм станом чи своїм урядом зобов'язані комусь надати. Або навпаки: приймання дарів за послугу, яку згідно з законодавством ми не маємо права надавати. Морально хибними є не лише ті ситуації, коли ми приймаємо хабарі, а й ті, коли ми їх даємо іншим. Звичайно, це не є науковий аналіз явища корупції в усіх її видах – над ним працюють цілі інституції, уточнюватиме свою позицію щодо духовних аспектів цієї проблеми і Церква. Сьогодні ми хотіли б лише спрямувати наші великопісні духовні розважання до джерела цього лиха, а саме: безмірної любові до гроша. А де скарб ваш, там і серце ваше (пор. Мт. 6, 21). Для кого багатство є найбільшою вартістю, той не цурається жодного заходу, щоб

його набути, навіть якщо цим він свідомо завдає кривди своєму ближньому.

Отже, першим кроком для викоринення гріха корупції є встановити у своєму житті властиві пріоритети, зрозуміти, що єдиним тривалим джерелом щастя людини є Бог. Багатство, майно, гроші – це засоби, якими можна прекрасно служити собі і ближньому. Але вони стають жорстокими рабовласниками, коли ми погоджуємося бути їхніми невільниками. Звільнити й очистити своє серце від пристрасної любові до гроша – це нелегкий процес. Зовнішні заходи, які пропонує влада в боротьбі проти корупції, можуть мати деякий успіх, але вони ніколи самі в собі не змінять серця людини. Тут треба смиренної боротьби зі своїми прив'язаннями та узалежненнями, а успіх такої боротьби можливий лише з Божою допомогою. У Святому Письмі записано, що ізраїльський народ мусив сорок років мандрувати пустелею, щоб звільнитися від захоплення єгипетськими «котлами» і з чистим серцем увійти в обіцяну землю.

Бажаємо звернути увагу на дві справи, які є доконечними в боротьбі проти корупції і хабарництва. По-перше, якщо ми дійсно хочемо реальної заміни ситуації, то пролом у солідному мурі препоганих звичок мусить хтось конкретно почати. Хто це має бути? Не оглядаймося довкола, шукаючи того воленосного лицаря. Ним маєш бути Ти, дорогий брате чи дорога сестро! Не спихай відповідальності на когось іншого, а почни від себе. Особлива відповідальність тут лежить на священниках, які, несучи до людей Боже Слово, покликані бути для них моральним прикладом і взірцем. Грошолюбство пароха може нанести його парафіянам духовну травму, яку важко буде загоїти. І навпаки, життя священника у євангельській правді стає опорою для всіх слабосильних.

По-друге, зло хабарництва закорінене в наших серцях дуже глибоко, і не кожний з нас є таким лицарем, що може стати до двобою з нечистою силою, особливо якщо десятками років ми жили в тому духовному бруді. Отже, мусимо виховувати грядуще покоління в дусі справедливості й правди. Проте й тут нас підстерігають певні загрози. Усі найкраще продумані способи поборювання корупції нічого не вдіють, якщо уже в початкових класах учитель виразно скаже дітям, що вони не одержать справедливо заслуженого високого бала, якщо не принесуть вчителю якогось дарунка. Навіть найбільш рафіновані антикорупційні заходи будуть даремні, якщо за можливість успішно скласти іспит студент зобов'язаний буде платити хабаря, а від молодого випускника вимагатимуть певну суму як передумову прийому його на роботу. Подвійний гріх беруть на свою душу ті дорослі, які ведуть молоду людину до розтління. І велика відповідальність лежить на суспільстві, бо ми мусимо виховувати нові покоління, які не знатимуть, що таке корупція.

Період у сорок днів, що становлять Великий піст, встановлено на взірць сорока днів побуту Господа нашого Ісуса Христа в пустелі перед початком Його виступу як Учителя. Цей сорокаденний побут у пустелі закінчився подоланням трьох великих спокус, хитро підсунених Ісусові нечистим духом. На всі ці спокуси наш Господь рішуче відповів, що єдиного Небесного Отця треба слухати і виконувати Його волю (пор. Мт. 4, 10).

Дорогі у Христі брати і сестри! Перед нами сорок днів Великого посту – святий час, який може стати великим кроком до освячення наших душ та оздоровлення нашого суспільства, якщо ми твердо скажемо: «Ні!» хабарництву в усіх його формах. Переосмисливши наше життя й наші вчинки, очистивши наші душі святими Тайнами, скажімо услід за Христом: «Отче наш, що єси на небесах ... нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі ... визволи нас від лукавого».

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства УГКЦ

+ ЛЮБОМИР

Дано 5 березня 2008 року Божого при Патріаршому соборі Христового Воскресіння в Києві.

ОФІЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Останніми днями стало відомо, що ієромонахи ЧСВВ Ілля А. Доґнал, Методій Р. Шпіржик, Маркіян В. Гітюк та священник Роберт Обергаузер заявили, що вони є висвячені на єпископів Української Греко-Католицької Церкви. Як Верховний Архієпископ Української Греко-Католицької Церкви, бажаю повідомити:

1. Синод Єпископів УГКЦ ніколи не пропонував вищезазначених осіб як кандидатів у єпископський сан;
2. Вони ніколи не одержували благословення Папи Римського, як цього вимагає церковний закон.

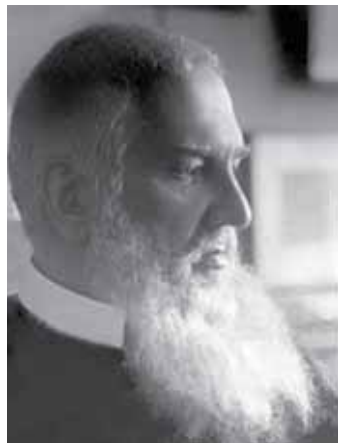
Тому, незважаючи на їхні заяви, не можна їх уважати єпископами Української Греко-Католицької Церкви. Бажаю пригадати, що, відповідно до церковного законодавства, а саме – Кодексу Канонів Східних Церков (канону 1459 §1), – коли б єпископи без доручення компетентної влади Синоду єпископів під проводом Верховного Архієпископа Києво-Галицького, а особливо без благословення Святішого Отця Папи Римського, висвятили когось на єпископа і хтось прийняв би від них в такий спосіб свячення, то у такому випадку як ті, хто святив, так і ті, кого висвятили, повинні бути покарані великою екскомунією, тобто відлученням від Католицької Церкви.

Всесеснішим і преподобним душпастирям забороняється приймати чи запрошувати вищезгаданих осіб до сповнення будь-якого священнослужіння.

Дано в Києві, при соборі Христового Воскресіння

23 березня 2008 року Божого
† ЛЮБОМИР

СПРАВА БЕАТИФІКАЦІЇ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ МАЙЖЕ ЗАВЕРШЕНА І ПОТРЕБУЄ ЛИШЕ МОЛИТОВ

19 березня в приміщенні Українського католицького університету відбулася прес-конференція на тему «Роль мирян в беатифікаційному процесі Митрополита Андрея Шептицького», яка була присвячена громадській ініціативі журналістів «Львівської газети» – акції «Напиши листа Папі Римському». Ця акція закликає українців звертатися до Святішого Отця Венедикта XVI щодо беатифікаційного процесу Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

У прес-конференції взяли участь Високопреосвященніший

Владика Ігор (Возьняк), Архієпископ Львівський, віце-ректор Українського католицького університету Мирослав Маринович, завідувач сектором релігієзнавства ЦДІА України у Львові, науковий працівник Постуляційного центру беатифікації Слуги Божого Андрея Шептицького Оксана Гайова та професор Інституту східнохристиянських студій імені Митрополита Андрея Шептицького університету св. Павла (Оттава, Канада) о. д-р Петро Ґаладаза.

Владика Ігор розповів про те, що під час перебування єпископів УГКЦ на візиті «Ad limina Apostolorum» у Ватикані, в Конґреґації у справах святих було повідомлено про завершення справи беатифікації Митрополита Андрея Шептицького. «Залишилося лише те, щоби люди молилися до Бога для здійснення чуда за посередництвом Митрополита Андрея», – зазначив Владика Ігор.

На закінчення прес-конференції відбулася коротка молитва за прославу слуги Божого Митрополита Андрея, яку очолив Владика Ігор.

Тарас ГАВРИШКО

ВІДВІДИНИ ВЛАДИКОЮ ІГОРЕМ ЛЬВІВСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ІНСТИТУТУ

9 березня у храмі святого Архистратига Михаїла Львівського інституту Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, що по вул. Гвардійській, 32 у Львові, відбулася Архієрейська св. Літурґія, яку очолив Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк). На Літурґії був присутній начальник інституту генерал-майор Павло Ткачук разом з офіцерами, курсантами та солдатами.

Цей день Сиропусної неділі знаний також у східній церковній традиції як неділя Прощення. З цієї нагоди Владика Ігор у своїй проповіді наголосив на тому, що Бог прощає людям і наказує їм, щоби прощали, а не платити злом за зло. «Піст повинен допомогти людині наблизитися до Бога через отримання прощення від Нього та через пробачення провин нашим ближнім», – зазначив проповідник. Зважаючи на це, Владика Ігор побажав всім, щоби час Великого посту, який переживаємо з року в рік, допомагав нам наново застановитися над своїм життям, котре невмолимо летить до свого завершення на землі.

ПРОЦА, ОРГАНІЗОВАНА ПАЛОМНИЦЬКИМ ЦЕНТРОМ «ДЖЕРЕЛА ДУХОВНОСТІ»

8 березня вірні парафії святого Климентія у Львові за сприяння паломницького центру «Джерела духовності» здійснили паломництво до Почаївської Свято-Успенської лаври та до джерела святої Анни, – повідомив керівник цього паломницького центру Юрій Дроф'як.

Дорогою до Почаєва прочани готувались до зустрічі зі

святиною, молились спільною молитвою за об'єднання усіх християн та переглянули фільм про життя Ісуса Христа. У супроводі провідника прочани відвідали Успенський собор, де знаходиться Почаївська ікона Богородиці, та місце, де Діва Марія при об'явленні залишила відбиток своєї стопи.

Почаївська ікона Богоматері стала рушійною силою земної історії Почаївської обителі – ось уже 400 років вона перебуває в обителі, залишаючись осередком її молитовного життя. Це не лише музейна реліквія, пам'ятка, яка дивує нас своєю старовиною і незаперечною художньою вартістю; коли підходиш до ікони, всі ці важливі по-своєму критерії потьмарюються.

Також прочани відвідали усі храми, які знаходяться у комплексі лаври, поклонились мощам святих. В Лаврі є й печерна церква монаха Йова, де зберігаються його мощі. Крім того, відвідали і Троїцький собор, який споруджений московським архітектором і дуже відрізняється від усього архітектурного комплексу.

Організатори та учасники подорожі були задоволені корисно проведеним для душі часом і сподіваються, що такі паломницькі поїздки будуть численнішими та частішими.

ЗБОРИ ПРАЦІВНИКІВ КУРІЇ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

26 березня у конференц-залі Святоюрської гори відбулися збори працівників Курії Львівської архієпархії, які очолив голова персоналу Курії Львівської архієпархії о. Зіновій Хоркавий.

На початку засідання відбулося представлення нового секретаря Молодіжної комісії Львівської архієпархії Мар'яни Яртим. Відтак о. Зіновій повідомив, що з благословення Високопреосвященнішого Владика Ігоря з 28 по 30 березня 2008 року в смт. Брюховичі відбудуться Великопісні реколекції для персоналу Курії Львівської архієпархії, які проведе о. Володимир Люпак, голова Комісії охорони здоров'я Львівської архієпархії. Особливістю цьогорічних реколекцій є те, що в них можуть взяти участь працівники Курії разом зі своїми сім'ями. Крім того, на засіданні працівники Курії мали змогу вибрати для себе час літньої відпустки.

На закінчення о. Зіновій від імені Владика Ігоря заохотив

усіх бажаючих взяти участь у Хресній дорозі, яка розпочнеться 30 березня о 16.00 від церкви св. Архистратига Михаїла і закінчиться біля Архикатедрального собору святого Юра.

кількома рядками...

ВЕЛИКОПІСНІ РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРІАРШОЇ КУРІЇ У ЛЬВОВІ

«Роздумування над Христовими страстями вимагає, щоби ми з любов'ю проникнули у таїнство Бога: Він умиває ноги людині – і тим виявляє себе величним Богом; Він піддається судові людини – і тим виявляє Себе могутнім Богом. Саме тоді, коли служить, коли миє ноги своєму творінню, Бог об'являє Себе глибинно», – такі слова науки прозвучали з уст Преосвященного Владика Гліба (Лончини), єпископа Курії Верховного Архієпископа Києво-Галицького УГКЦ, під час реколекцій для працівників структур Патріаршої Курії у Львові 22 березня. Місцем реколекцій стала обитель сестер Милосердя св. Вінкентія.

День віднови розпочався Архієрейською Божественною Літурґією, яку очолив Владика Гліб. Із Преосвященним Владикою співслужили священники-працівники Курії.

У реколекційних науках за приклад до зрозуміння Господа і себе проповідник поставив постать Петра, який дійшов до цього пізнання через пережиті особисті труднощі, через відречення і навернення. У цьому ганебному упокоренні Петрові відкривається пізнання таїнства Бога. Петро починає розуміти, що Бог виявляє Себе у зневаженому і побитому Христі, якого він відкрікся, а який іде померти за нього. Попри слабкість Петра, Христос довіряє йому Свою Церкву. Він довіряє людині, шанує і нашу свободу та довіряє Свою Церкву нам. Це покладає на нас великий обов'язок уживати нашу свободу для служіння, зазначив Владика Гліб.

У часі дня бажаючі мали нагоду прийняти Святу тайну Сповіді, яку уділили їм отці-редемптористи.

На завершення реколекційних наук голова Комісії УГКЦ у справах молоді о. Йосиф Мілян в імені всіх учасників реколекцій склав щире подяку Преосвященному Владіці Глібу за цей особливий день духовного збагачення і віднови. Подячні слова прозвучали також для Головної Настоятельки с. Тетяни Процак і до всіх сестер Милосердя за гостинне прийняття в їхній обителі.

Реколекції завершилися Вечірнею, наприкінці якої Владика Гліб уділив усім присутнім своє архієрейське благословення: «Нехай Господь благословить Вас і охороняє Вас! Нехай Господь світить Своїм обличчям до Вас і милує Вас! Нехай Господь оберне обличчя Своє до Вас і дасть Вам мир!»

ON-LINE СЕМІНАР ДЛЯ ЦЕРКОВНИХ МАСМЕДІА

Для церковних медіа Комісія соціальної комунікації проводить on-line-семінар з новинної журналістики

Семінар складатиметься з дев'ятнадцяти занять, які триватимуть з 26 березня до 15 серпня 2008 року. Він призначається для керівників та секретарів церковних прес-служб, комісій та установ, навчальних закладів і благодійних організацій. Матеріали семінару надходять до його учасників за посередництвом електронної пошти.

Лекції семінару підготовані на основі методичних матеріалів та порад американської інформаційної агенції «Асошіейтед прес» та Інституту журналістики і комунікації Гамбурзького університету. При підготовці програми були використані «Вказівки для написання новин «Асошіейтед прес» Рене Дж. Капрона, головного редактора новин «Асошіейтед прес». Інший блок лекцій сформований на основі книги «Новинна журналістика» Зіґфріда Вайшенберга, директора Інституту журналістики та комунікації Гамбурзького університету.

Завдання семінару полягає в тому, щоби викласти основи журналістської майстерності, ознайомити з корисними професійними прийомами, завдяки яким новини стають зрозумілими, точними та легкими для читання.

кількома рядками...

РОЗПОЧАЛИСЯ РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ КОЛОМИЙСЬКО-ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Із благословення Правлячого Архирея Миколая 17 березня розпочалися реколекції для священників Коломиїсько-Чернівецької єпархії. Місце проведення – реколекційний дім отців-студитів у м. Яремче. Реколекції проводив настоятель монастиря святого великомученика Юрія Чину Найменших братів св. Франциска з Паоли (Мінімі) візантійсько-українського обряду (м. Коломия) о. Тарас Сеньків.

19 березня Архирей відвідав реколекційний дім та уділив благословення для присутніх на реколекціях священників. Також Владика Миколай побував у місіонерському центрі св. Андрія, що знаходиться у селі Дора. Єпископ оглянув, як проводяться ремонтно-реставраційні роботи центру, а також помолвився на могилі засновника Місійного центру та Згромадження св. Андрія в Дорі – іконописця та скульптора отця Ярослава Свищука.

МОЛОДЬ КИЇВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ ВДОСКОНАЛЮВАЛА СВОЇ ЛІДЕРСЬКІ ЗДІБНОСТІ

14-16 березня Молодіжна комісія Київської архієпархії та Центр мирянського лідерства УКУ провели тренінг мирянського лідерства в м. Обухові Київської області.

Курс базується на програмі отця Джорджа Борана – доктора в галузі християнського лідерства, міжнародного експерта з тренування лідерів та молодіжного служіння. Основне завдання курсу полягає у вишколі лідерів, які надалі здійснюватимуть активне мирянське служіння в Церкві та суспільстві і в майбутньому самі стануть провідниками подібних курсів. Тренінг включав такі теми: «Динаміка групи», «Гідність людської особи», «Ісус Христос і християни», «Церква як спільнота і знак служіння світові» та «Техніки управління часом».

Участь у тренінгу взяли 28 осіб з різних парафій Києва, Ірпеня, Фастова, Білої Церкви, Вінниці, Бердичева. Протягом трьох днів, які молоді люди провели в реколекційному домі, склалася тепла і дружня атмосфера між учасниками та тренерами. Духовну підтримку надавав голова молодіжної комісії Київської архієпархії о. Віталій Марцинюк.

У неділю, 16 березня, Обухів відвідав владика Діонісій (Ляхович) і відслужив для учасників Божественну Літургію, після якої уділив кожному архієрейське благословення та вручив сертифікати пройденого курсу. Під час мирування владика Діонісій звернувся до кожної молодої людини словами: «Христос посеред нас! – Іди і проповідуй Його!»

У ЛЬВОВІ ПРЕЗЕНТОВАНО ПОСІБНИК «ДУХОВНОЇ ТЕРАПІЇ ДЛЯ ПРАЦІ З ОСОБАМИ, ЗАЛЕЖНИМИ ВІД АЛКОГОЛЮ»

20 березня у конференц-залі Курії Львівської архієпархії відбулася презентація посібника «Духовної терапії для праці з особами, залежними від алкоголю», який видала Міжєпархіяльна підкомісія «За тверезість життя» УГКЦ. Робота цієї підкомісії спрямована на протистояння поширенню алкогольної залежності в українському суспільстві. На презентації були присутні автор посібника, консультант для праці з особами, залежними від алкоголю, Роман Прочко, голова Міжєпархіяльної підкомісії «За тверезість життя» УГКЦ о. д-р Андрій Логін та голова мультимедійної студії «Свічадо» Павло Сковронський.

Унікальність посібника полягає в тому, що він базований на основах психотерапії, яка використовується під час праці із алкозалежними в реабілітаційних центрах, але водночас ввібрав у себе віродуховне багатство і досвід допомоги людям, котрі шукають повернення до повноцінного життя через навернення до Бога. Посібник йде в комплекті з мультимедійним диском. В книжечці повністю розпрацьована програма духовної терапії, яка поділена на певні дні та певні кроки.

(Продовження на 5 стор.)

Папа і Вселенський Патріарх вчинили спільну молитву

Днями Папа Римський Бенедикт XVI прийняв у Ватикані главу Константинопольської православної Церкви Вселенського Патріарха Варфоломія I. Після тривалої бесіди предстоятелі двох Церков відбули в каплиці Апостольського палацу спільну молитву, повідомляє сайт ProCatholic.ru з посиланням на прес-службу Святого Престолу.

Протягом дня Варфоломію I провів розмови з низкою провідних ієрархів Римської курії. Вселенський Патріарх відвідав також римську базиліку Санта-Марія-Маджоре і взяв участь у торжествах з нагоди 90-ліття Папського східного інституту, де прочитав доповідь «Богослов'я, Літургія і мовчання», присвячену фундаментальному значенню для сучасного світу святоотцівського передання Східної Церкви.

Уперше в протокольній практиці Папського двору на знак особливої поваги Патріарх і супроводжуючі його особи були поселені в будинку св. Марти, спорудженому всередині ватиканських стін спеціально для прийому кардиналів, які беруть участь у конклаві з виборів нового понтифіка.

Папа і перший за честю Патріарх православного світу особисто зустрілися вже двічі: у листопаді 2006 року в Стамбулі під час візиту Бенедикта XVI в Туреччину і в жовтні 2007 року у Неаполі (Італія). Під час цих зустрічей предстоятелі Церков заявляли про значний прогрес на шляху до християнської єдності

Чергову енцикліку Папа присвятить соціальним проблемам

Папа Римський Бенедикт XVI завершує роботу над своєю третьою енциклікою (папським посланням усім католикам), яка буде присвячена соціальним проблемам сучасності. Відома й можлива назва цього найважливішого церковного документа: за традицією, енцикліка буде названа першими словами її латинського тексту – «Caritas in veritate» («Милосердя в істині»).

Точна дата обнародування нової енцикліки поки не встановлена. Очікувалося, що вона буде опублікована 1 травня, коли Римо-Католицька Церква відзначає празник святого Йосифа, однак через проблеми з перекладом послання на іноземні мови дата публікації, найімовірніше, переміститься ближче до літа. Відповідно до побажання Папи Римського, уперше в історії текст енцикліки відразу ж повинен бути опублікований китайською мовою. Не виключено, що буде підготовлений і переклад послання на арабську мову.

Третя енцикліка Бенедикта XVI буде присвячена соціальним проблемам, пов'язаним із процесом глобалізації. У ній Папа, який має славу одного з найбільших теологів сучасності, має намір підкреслити необхідність зв'язку між

соціально-економічним розвитком людства і повагою до людської особистості. Очікується також, що в енцикліці буде заторкнута тема кричущого контрасту між багатством і бідністю в сучасному світі.

Свою першу енцикліку «Deus caritas est» («Бог є любов») Папа Бенедикт XVI підписав 25 грудня 2005 року. Вона була оприлюднена рівно через місяць і являла собою своєрідне богословське розмірковування над сутністю божественної любові як основи церковної місії милосердя і людинолюбства. Друга енцикліка Бенедикта XVI «Spe salvi» («Урятовані надією») була опублікована 30 листопада 2007 року і розкриває християнське розуміння надії в сьогоденному світі. Публікація нової енцикліки через настільки малий проміжок часу після оприлюднення попередньої є винятком для Святого Престолу. Це свідчить про особливе значення, яке Папа Римський надає соціальним проблемам сучасності.

Мати Тереза оголошена покровителькою Всесвітнього дня молоді

Мати Тереза, причислена Католицькою Церквою до лику блаженних, недавно оголошена покровителькою Всесвітнього дня молоді, який пройде 15-20 липня в Сідней (Австралія). Про це повідомив один з координаторів форуму – католицький єпископ Ентоні Фішер. Він підкреслив, що Мати Тереза дотепер – навіть через 10 років після смерті – «надихає молодих людей» на служіння ближньому і подає приклад того, як маленька слабка жінка може стати життєвим прикладом для мільйонів.

Заступником Всесвітнього дня молоді в Сідней оголошений також покійний Папа Римський Іван Павло II – ініціатор проведення міжнародних зустрічей молоді на різних континентах.

Всесвітній день молоді – ініціатива Католицької Церкви, відкрита для юнаків та дівчат різних віросповідань і для невірних. Організатори форуму в Сідней очікують на участь близько 500 тисяч юнаків і дівчат, з яких не менш 125 тисяч прилетять на зелений континент з-за кордону.

Прибуде в Сідней також і Папа Римський Бенедикт XVI. Католики Австралії сподіваються, що він проголосить святою першу австралійку – Мері МакКіллоп, 100-річчя від дня народження якої буде відзначатися в 2009 році.

Представник Ватикану охрестив на Великдень 35 росіян

Представник Святого Престолу в Російській Федерації архієпископ Антоніо Менніні охрестив 35 дорослих росіян під час богослужіння Навечір'я Великодня в московському католицькому катедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Таїнство Хрищення кандидатів, більшість із

яких – росіяни за етнічним походженням та культурою, відбувалося в присутності представника Російської православної церкви – секретаря Відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського Патріархату (ОВЦС МП) з міжхристиянських відносин священника Ігоря Вижанова. Вітаючи новоохрещених і всіх присутніх, православний священник нагадав слова Христа з Євангелії від Матея, що читаються під час здійснення чину Хрищення і в Православній церкві: «Я з вами в усі дні довіку». Відзначивши, що кожен християнин вірить в «абсолютну реальність» цих слів, представник Московського Патріархату закликав до «спільного свідчення навколишньому світові про цінності віри». Він привітав католиків словами «Христос Воскрес!»

«Ми дуже раді, що хрищення росіян було сприйняте представником РПЦ з розумінням і не викликало заперечень», – зауважила після богослужіння в катедральному соборі одна з католицьких черниць, яка готувала кандидатів до таїнства. Повідомивши, що зараз ще кілька груп уже охрещених дорослих людей готуються за своїм вільним вибором до переходу в католицизм, черниця висловила сподівання, що це також буде сприйняте православною стороною з розумінням.

Відповідно до рішення, яке було прийняте католицькою ієрархією ще в 90-х роках, росіяни, які добровільно виявили бажання прийняти Хрищення в Католицькій церкві, протягом року проходять спеціальну підготовку. Католицькі єпископи пояснюють це рішення прагненням уникнути звинувачень в «прозелітизмі» – переманюванні у свою віру.

Архієпископ Антоніо Менніні привітав секретаря ОВЦС МП з міжхристиянських відносин словами св. Серафима Саровського «Радість моя, Христос воскрес!» і завірив його в братній любові католиків. «Як тільки Ви побачите Святішого Патріарха, передайте Його Святості, що ми його дуже любимо і молимося за нього, щоб Бог дав йому здоров'я, щастя, щоб він ще довго управляв Російською Православною Церквою», – попросив священника Ігоря Вижанова представник Ватикану.

Правлячий архієпископ архієпархії Божої Матері із центром у Москві Павло Пеціц передав столичним католикам великодні поздоровлення з Калінінграда, де він перебував з пастирським візитом.

Папа Римський закликав до обережності й помірності при вирішенні косовської кризи

Папа Римський Бенедикт XVI висловив своє ставлення до кризи навколо Косова. Понтифік закликав «усі зацікавлені сторони діяти з обережністю і помірністю та намагатися створити умови, які б сприяли взаємоповазі й примиренню». Приймаючи через 4 дні після одностороннього проголошення незалежності Косова вірчі грамоти нового посла Сербії при Святому Престолі Владети Янковича, римський первосвященик відзначив, що поділяє висловлене сербською стороною «глибоке прагнення до встановлення миру і стабільності в регіоні».

Папа нагадав про недавню історію Балкан і страждання сербського народу, говорив про необхідність «навчитися прощати і спільно будувати цивілізацію любові». Глава Римо-Католицької Церкви завірив дипломата в тому, що Сербія займає особливе місце в його молитвах.

На думку Папи Бенедикта XVI, унікальне географічне положення Сербії на межі західного і східного християнства надає їй прекрасну можливість для ведення екуменічного діалогу, а близькість до ісламського світу, історичні зв'язки з колишньою

Оттоманською імперією і проживання багатьох мусульман на території країни відкривають перспективи міжрелігійного діалогу. «Релігійна свобода – необхідний елемент для створення гармонійного суспільства, і кроки, розпочаті Сербією в цьому напрямку за останні роки, є доказом того, що ці принципи там високо цінуються», – заявив Папа Римський.

В бразильську статую Ісуса Христа вдарила блискавка

Нещодавно мешканці бразильського міста Ріо-де-Жанейро змогли побачити рідкісне видовище, здатне вселити як жах, так і містичне благоговіння: під час шторму у найбільшу в світі статую Ісуса Христа вдарила блискавка. Грозовий розряд розірвав навислі над містом дощові хмари й ударив у знаменитого Спасителя, який височіє на горі Корковадо з розпростертими в благословенні руках. Однак статуя витримала удар стихії, хоча на околицях міста було повалено чимало дерев.

40-метрова статуя із залізобетону важить 700 тонн і встановлена на висоті 700 метрів, високо здіймаючись над містом. У 2007 році вона була визнана одним із «Семи чудес світу». Гігантська скульптура Спасителя зводилася протягом п'яти років – з 1926-го по 1931-й. А встановити пам'ятник Христу ще в 1888 році вперше запропонувала принцеса Ізабелла.

Михайл Горбачов: коли щось здається – треба хреститися

Екс-президент СРСР Михайл Горбачов називає фантазією публікації низки західних ЗМІ про те, що він нібито прийняв католицтво. Нагадаємо, що під час поїздки в Італію Горбачов

знавця відвідав гробницю св. Франциска Асизького, де разом зі своєю дочкою Іриною провів півгодини в медитативних роздумах. Потім він заявив, що історія цього святого зіграла «фундаментальну» роль у його житті і саме завдяки святому Франциску він прийшов до Церкви. Чутки про поїздку Горбачова до релігії ходять із тих пор, коли він у 1989 році зустрівся з папою Іваном Павлом II. Навіть його супротивник по холодній війні Рональд Рейган, за деякими відомостями, поділився з помічниками своєю думкою, що Горбачов – «таємний віруючий», – відзначала напередодні англійська газета «Guardian» і водночас розвіяла ці чутки, давши слово прес-аташе Горбачова (повний текст на сайті IpoPressa.ru). Охарактеризувавши поїздку свого шефа в Італію як «приватну», прес-аташе повідомив, що Горбачов «належить до Російської православної церкви», але не ходить у храм регулярно.

На російських церковних ієрархів визнання Горбачова теж не зробило особливого враження. Офіційний представник Патріарха Алексія II заявив, що Горбачову слід пройти ще довгий шлях, перш ніж до його віри поставляться серйозно: «В Італії він говорив емоційно, а не в категоріях віри. Він ще тільки йде до християнства. Якщо він пройде цей шлях, ми його гостинно приймемо», – наводить «Guardian» слова представника Церкви. А днями сам Горбачов розставив крапки над «і»:

– Останнім часом деякі ЗМІ поширювали фантазії –

інакше я це назвати не можу – про моє «таємне» католицтво, посилаючись на мої відвідини монастиря Сакро-Конвенто, де спочивають останки святого Франциска Асизького, – сказав М.Горбачов агентству «Интерфакс». – Дійсно, 15 березня, перебуваючи в Асизі, я відвідав церкву Сан-Франческо, але не як прочанин, а швидше як турист. І, звичайно, я не робив жодних заяв щодо «ступеня святості» тих чи інших канонізованих святих, а тим більше не молився.

Говорячи про своє ставлення до релігії, він відзначив, що походить із православної родини і прийняв у дитинстві обряд хрещення.

«Я завжди ставився з повагою до людей з релігійним світоглядом. Саме з моєї ініціативи в Радянському Союзі були прийняті закони, які повернули людям свободу совісті і релігійних переконань. І сьогодні, де б я не був, якщо дозволяє час, завжди намагаюся знайомитися з релігійними святинами різних країн і народів, прекрасно розуміючи, яку величезну роль грала й грає релігія в людському суспільстві та історії», – відзначив колишній радянський лідер.

Він розповів, що відвідував православні храми в Росії і за її межами, католицькі та протестантські собори в Європі і США, синагоги в Ізраїлі й мечеті в арабському світі, буддистські та синтоїстські храми на Сході, святині древніх інків в Америці. «І за всі ці роки нікому в голову не приходило «записувати» мене на цій підставі до тієї чи іншої віри. Загалом, щоби уникнути непорозуміння, хочу сказати: я був і залишаюся атеїстом. Ну, а якщо в когось розігралася уява, то можу дати традиційну російську пораду: коли щось здається, треба хреститися», – підсумував М.Горбачов.

Ізраїль закликав палестинців відновити гробницю Йосифа в Наблусі

Ізраїль закликав палестинську владу відновити одну з біблійних святинь – гробницю патріарха Йосифа в місті Наблус на Західному березі Йордану, повідомляє газета «The Jerusalem Post». Контроль над древнім похованням перейшов до палестинців у 2000 році. У тому ж році гробниця була розгромлена мусульманськими фанатиками і згодом відремонтована лише частково. Оскільки стан гробниці погіршується, прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Ольмерт надіслав до резиденції палестинського прем'єра в Самарії лист із проханням вплинути на ситуацію.

«Праведний Йосиф символізує подолання криз за допомогою віри і здатність перетворити будь-яку ситуацію в засіб, здатний припровадити нас до прогресу», – йдеться, зокрема, у посланні Ольмерта. Він доручив міністрові оборони Ехуду Баракі розпочати роботи з реконструкції гробниці. За словами ізраїльського прем'єра, питання

про відновлення древньої святині повинне бути підняте на майбутній зустрічі із прем'єр-міністром Палестинської автономії Саламом Файядом.

Слід зауважити, що якщо коєї почитають гробницю в Наблусі як могилу біблійного Йосифа (який, згідно зі Старим завітом, був сином Якова і прославився, зокрема, тим, що розгадав сон фараона про сім худих і сім гладких корів), то багато послідовників ісламу вважають, що тут поховано мусульманського шейха Юсуфа.

В МОРШИНІ ЗАВЕРШИЛАСЯ АНТИСЕКТАНТСЬКА АКЦІЯ «СВІДКИ БІЛЯ ВАШИХ ДВЕРЕЙ»

Антисектантський просвітницький захід проходив у місцевому Палаці культури в рамках відзначення у Стрийській єпархії Року християнського покликання. Окрім жителів Моршина, серед учасників акції 16 березня можна було побачити відпочивальників відомого курорту і представників новітніх релігійних рухів та сект.

Після молитви «Отче наш», яку провів парох місцевого храму Покрова Пресвятої Богородиці о. Іван Пещох, було представлено доповідь про секти та новітні християнські рухи. Семінарист Юрій Лесишин представив морально-психологічні причини відходу людей в секти та шляхи протидії цьому явищу.

Наступним етапом акції стало транслювання документального фільму «Свідки біля Ваших дверей». Фільм побудований на свідченнях колишніх членів спільноти «Свідки Єгови», які на прикладі особистого життя відкривали помилкові елементи вчення цієї секти.

Після показу цього фільму семінарист Юрій Чорний розповів про основні проблеми, якими Свідки Єгови можуть часто турбувати. Всім учасникам акції було роздано буклети з тезами відповідей на закиди Свідків Єгови. Буклет містить біблійні підстави існування людської душі, знаряддя хреста як знака розп'яття Ісуса, вічне життя та Боже ім'я.

Перед цим антисектантська акція вже відбулась 24 лютого у Стрию, 23 і 30 березня – у Жидачеві та Ходорові відповідно, а 6 квітня акція відбудеться в Миколаєві, 11 травня – в Новому Роздолі. У вересні антисектантська акція пройде в Бібрці (14 вересня) та Перемишлянах (28 вересня). Завершиться акція 5 жовтня у Городку.

У СТРИЮ ВІДКРИТО ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОГО БОГОСЛОВСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА

Установче засідання Стрийського осередку УБНТ відбулося 24 березня 2008 року в канцелярії Стрийської єпархії у Стрию. На ньому було вибрано голову і секретаріат осередку та визначено напрямки його подальшої праці. З-поміж іншого осередок займатиметься науково-дослідною роботою в сфері розробки гербів греко-католицьких єпархій та єпископів на території України.

За підсумками голосування Головою осередку богословського товариства в Стрию обрано Тараса Костика. Він закінчив ліценціантські студії з морального богослов'я в університеті Альфонсіана в Римі.

На цей час до осередку належить близько п'ятнадцяти богословів та науковців. Це – випускники та докторанти гуманітарних і богословських факультетів вищих навчальних закладів України та Західної Європи.

Українське богословське наукове товариство (УБНТ) засноване 1923 року при греко-католицькій духовній семінарії у Львові. Мета товариства – розвивати українську богословську науку шляхом викладів, конференцій, видання праць. В різні часи його головами, зокрема, були Патріарх Йосиф (Сліпий) та Патріарх Любомир (Гузар). В грудні 2008 року товариство відзначатиме 85-ліття свого заснування.

ВЛАДИКА МИКОЛА (СІМКАЙЛО) ЗУСТРІВСЯ З УЧАСНИКОМ КОМІТЕТУ ЗАХИСТУ УГКЦ МИКОЛОЮ МУРАТОВИМ

21 березня відбулася зустріч Преосвященного Владика Миколая (Сімкайла), єпарха Коломийсько-Чернівецького, та Миколи Муратова – члена Комітету захисту УГКЦ у радянський період. Під час зустрічі із єпископом пан Микола згадав історичні події легалізації УГКЦ, велику жертвність і мужність Владика Павла Василика, який сміливо заявив світові про УГКЦ, яка є живою і прагне свободи у віровизнанні. Така відважна заява на теренах колишнього Радянського Союзу у 1987 році привернула велику увагу громадськості. «Коли я дізнався про ганебне переслідування і заборону УГКЦ, прочитав її історію, в мене пробудилося бажання всіляко допомогати Українській Церкві звільнитися від несправедливої і тоталітарної ідеології. По духу УГКЦ торкнулася мого серця і я, наскільки міг, надавав юридичну допомогу у справах виходу її із підпілля. Мені хочеться відзначити, що Українська Греко-Католицька Церква дійсно залишається із народом і тому є живою, а, отже, справді є християнська любов, яка притягає людей і охороняє», – зазначив пан Микола.

Єпископ Миколай нагородив гостя із Москви грамотою і подякував йому за особистий внесок у цю богоугодну справу визволення Церкви.

ЗА ЇХНІМИ ПЛОДАМИ ПІЗНАЄТЕ ЇХ...»

Вступивши у Великий піст, свята Церква закликає через священників своїх вірних подбати про правдиве освячення, очищення та оздоровлення своїх душ. Тому, як священник УГКЦ, не можу спокійно дивитися на лжепророків та вірних, які стали жертвою фанатизму, а, може, і цілеспрямованого розколу УГКЦ так званими «ковпаківцями».

Не варто вдаватися в екскурс про походження схизматичних рухів в Україні, адже сьогодні про це є багато доступної інформації. Однак в особливий спосіб хочу закликати до усвідомлення загрози і повернення у лоно Католицької Церкви всіх, котрі стали обманутими священником-відступником В.Ковпаком та його спільниками. Хочу загострити увагу несвідомих та обдурених християн, що ця схизма провадить до прокляття, адже її завдання – розвалити Христову Церкву. Тут доречним буде пригадати слова одного високопосадовця, який у свій час служив у КДБ. Коли постала свобода для УГКЦ, він, маючи добрий намір застеретти наших владик про майбутні плани щодо нищення Церкви, зокрема, попереджав: «Тепер вам буде нелегко, бо колись ви знали свого ворога в лице, а тепер це будуть агенти, які в ролі священників руйнуватимуть Церкву зсередини». Потвердження цих слів знаходимо у св. Євангелії: «Стережіться фальшивих пророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині – хижі вовки» (Мт. 7,15). Саме руками тих таки «хижих вовків» із середовища прихильників екскомунікованого Василя Ковпака по Рясному сьогодні розповсюджуються листівки проти Папи Римського.

Екскомунікований священник Василь Ковпак уникає відповіді на запитання, коли його запитують кореспондент, чому він порушив обіцянку послуху єпископові і церковній владі, яку давав під час свячень. Найімовірніше, просто немає що відповісти на пряме запитання, чому зрадив присягу, адже після відречення від світу кожен, на кого єпископ покладає руки під час свячень, промовляє «Вірую...» і складає присягу на беззастережну вірність єпископу,

покірним дає благодать (пор.: 1 Пт. 5,5). Якщо ви постійно перебуваєте під впливом бунтівника, то стаєте такими самими бунтівниками, а той, хто бунтується проти Церкви, той бунтується проти Бога. Каже Спаситель: «Хто вас слухає, той Мене слухає, а хто Мене слухає, той слухає Того, Хто Мене послав». Отець Василь Ковпак ніколи не слухав від самого початку свого священства – ні єпископів, ні Церкви, ні Папи, а, значить – і Христа він не слухав, бо сам Христос говорить: «Ніхто не може двом панам служити...»

В перший тиждень Великого посту лефевристи поширювали по Рясному ганебні листівки, в які Василь Ковпак критикує Апостольський Престіл, Вселенського Архидієка Венедикта XVI і його попередника Івана Павла II. Він звинувачує їх у правдивій християнській любові до всіх людей, цілого світу, звинувачує у тому, що мають повагу до інших релігій, бо виконують заповіді Христа: «Щоб усі були одно». Каже Ісус: «Коли любов буде у вас, по тому пізнають, що ви – Мої учні...».

Так що ж нам робити із заповітом Христа? Коли звемось Його іменем, хочемо бути Його послідовниками і у всьому наслідувати Його, то мусимо через молитву, діалог та інші середники шукати можливості усунення перешкод та досягнення порозуміння між іншими релігіями, в такий спосіб відкриваючи їм дорогу до правдивої Церкви. Тому всі ці гарні фрази В.Ковпака, побожні вислови про традицію, про різні набожества, залишаються не більше як словами, лицемірством та артистизмом. Ще ніколи не чув, щоб у котрійсь із єпархій хтось із єпископів забороняв якісь релігійні практики, як про це стверджує В.Ковпак, – і цим спекулює перед вірними. А навпаки – було зарядження владикою Ігоря, Архидієка Львівського, про обов'язкові відправи молебнів у місяці травні до Божої Матері, у червні – до Ісуса Христа, у час Великого Посту – покаянних богослужінь, Хресної дороги, акафістів до Страстей Христових та інших великопосних відправ. А яка користь людині з довгих молитов,

з усіх цих релігійних практик, коли вона не змінює свого життя, залишаючись і надалі озлобленою, збунтованою, продовжує чинити беззаконня?

Погана причина не може творити добрих наслідків, – так само, як благородна мета не може виправдати поганих засобів для її досягнення. Це ж елементарна філософсько-моральна аксіома! А жаль, що В.Ковпак свою енергію не спрямував на ґрунтовне вивчення християнської догматики, логіки, онтології, адже тоді не плував би, чи у нашій греко-католицькій традиції «порушується її сутність» (вчення про Пресвяту Трійцю, Пресвяту Богородицю, про сім святих Тайн, примат Папи, тощо). А замість досягнення знань він почав снувати інтриги, розпалювати чвари, ворохобити і збивати з

пантелику наших вірних стосовно використання рідної української мови на Службі Божій, стояти вірним чи клякати, та інше, що не є суттєвим для нашої віри, а лише набутим звичаєм.

Ніколи священник, який перейшов підпілля і витримав у всіх тих труднощах, не зрадить Католицької Церкви. Це може зробити тільки подібний Ковпаку, бо в нього слабка віра. На жаль, Ковпак погано знає історію про св. Атаназія, засновника чину Братів менших, на якого покликається у своєму інтерв'ю. Коли св. Атаназія покарали, він покався, підкорився волі настоятелів і тільки через це став святым – бо мав послух! Варто було б В.Ковпаку взяти з нього приклад і послухати Христову Церкву, а не розвалювати її і не тягнути людей до пекла.

Зі всіх цих суджень, розмов та вчинків лжетрадиціоналістів можемо зробити висновок: якщо б вони жили в часі земського життя місії Ісуса Христа, то, згідно зі своїми переконаннями та вчинками, «традиціоналісти» – як фарисеї – ніколи не стали б учнями Христа, а залишились би завзятими його ворогами. Адже Христос навчав такого, чого фарисеї, як провідна єврейська партія, абсолютно не прийняли через свою твердолобість та застенілість.

Роз'яснюю це, щоби вірні, котрі ще сьогодні підтримують В.Ковпака, усвідомили, що він не дбає про спасіння людських душ, а лише про свою славу та почесні на землі. Тому йому байдуже про вас. А ви тим часом залишаєтесь поза Христовою Церквою, оскільки сам Ковпак, продовжуючи обманути вас, лише прикривається іменем УГКЦ, іменем Святого Отця, іменем греко-католицьких єпископів, а насправді після екскомуніки він опинився поза Церквою і поза спасінням!!!

Світлої пам'яті Папа Іван Павло II попереджав, що підтримка такого роду схизми є «великою образою Бога».

о. Любомир ФРАНКІВ

Отож, КДБ може спокійно спати, бо боротьба з Католицькою Церквою активно триває.

Прочитавши інтерв'ю Василя Ковпака у газеті «Високий Замок» за 1 березня 2008 року під назвою «Мене сформувала підпільна Греко-Католицька Церква, і я нічого не порушую», хочу застеретти, а також викрити обман і лицемірство цього «поборника за істину», який встидається і навіть називає образливим назву «бандерівці». Мусить знати такий горе-українець, що називати себе іменем великого провідника українського народу – це гордість для кожного правдивого українця, і на це це треба заслужити, щоб тебе назвали іменем Бандери. Можна тільки догадуватися, яка служба підпільно формувала Василя Ковпака, але це точно не УГКЦ, яку сьогодні він зневажає і розвалює.

Церкві і Святішому Отцеві. Про свого святителя, владика Софрона Дмитерка, В.Ковпак згадує у минулому часі, хоча владика ще живе і продовжує плекати любов до своєї Церкви, свого обряду і всіх духовних цінностей. Пресвященний Софрон Дмитерко засуджує поступки і зраду Василя Ковпака. З цього приводу можемо зрозуміти наступне: чеснота послуху у цього служителя зовсім відсутня, а це знак того, що наш «поборник» за істину і правду у нашій Церкві – це ворохобний робітник, непослушний слуга у Божому винограднику, якого опанувала гордість – найперший і один з найбільших гріхів.

Вважайте і дивіться, куди вас заведе такий лихопроводник, щоб не зайшли туди, куди були прогнані згорді ангели, бо ж добре знаємо, що Бог гордим противиться, а

Вона стояла, немов писанка посеред цвинтаря, як воїн на варті біля могили. До неї йшли молитися, сповідатися, причащатися як у давні, так і у значно ближчі часи. У церкві святити свічки-громовиці, лозу, паску, квіти, яблука, також і мак. Старий поріг, вичовганий ногами і густо вкритий шрами, гостинно запрошував кожного досередини. Малий Івась Франко залюбки приходив сюди з матою і татом, з однолітками-пастушками. Тихенько стояв збоку під стіною, щиро молився, бив поклони, зачудовано слухав проповіді священика. Майбутній письменник з трепетом душі дивився на яскраві воскові свічі, на срібне кадило і в уяві літав під склепінням із двома алебастровими ангелами. Його погляд не відривався від вражаючого іконостасу, від почорнілих від часу образів, намальованих у давньоукраїнських традиціях з рівномірною співставною зображенням частин тіла. Особливо подобалася хлопцеві ікона святого Миколая, чиїм іменем названо церкву. Згодом, ставши видатним поетом і громадським діячем, він ще не раз приїжджав сюди, просив у Бога щастя і здоров'я собі й родині, а для України – волі й визволення.

Пролетіли роки. В страшних боях і муках проминула Перша і Друга світові війни, сплив час безбожного атеїзму і насильницького запровадження «казьонного православ'я». Розсипалася страшна імперія зла, постала незалежна Україна – за рік-два розпочнеться нове тисячоліття, а з ним, можливо, легше та краще життя.

Однак не судилося нагуєвицькій церкві зустріти Міленіум – в один із різдвяних вечорів вона згоріла. Очевидці пригадують: у той день довго правилась Служба Божа, потім до людей промовляв священик. Опісля, поколядувавши у церкві, парохіян дружно розходились по домівках, де на кожного чекала святкова вечеря – з ковбасами, холодцем, вином, іншими частунками. А вже сьогодні – Різдво! Не те, що вчора, на Свят-вечір: дванадцять пісних страв, узвар із сушені, пампушки...

Десять коло восьмої вечора селом рознісся крик, почалася вовтузья.

– Що сталося? – питає сусід сусіда.

– Кажуть, церква горить, – перелякано відповідає той, – ходімо хутчіш гасити!

– І не подумаю, – відповідає байдуже перший. – Це ж не греко-католицька церква горить, а православна.

– І не соромно тобі, – озвався спересердя селянин. – Бог для всіх один, а біда конфесій не обирає...

...Біла церква – страх і біль. Вогонь скаженіє, гогоче, кидається зі сторони в сторону. Горять висохлі від старості стіни, дах, інші дерев'яні конструкції. Холодний, вперемішку зі снігом, вітер роздмухує дим, розкидає попіл. Селяни відважно кидаються у полум'я «червоного півня», намагаючись його побороти. Тим часом невеличкий гурток тихтакі селян байдуже спостерігає за цією боротьбою. Прибуває

з півдесятка пожежних бригад із Дрогобича, Самбора, Борислава, Трускавця. Вогнеборці з усіх сил намагаються загасити пожежу, однак їм це не під силу.

У вогняній стихії пропадають прадавні ікони, цінні сакральні предмети, богослужбові і метричні книги. В одній з них свого часу з'явився запис, де зазначалося, що року Божого тисяча вісімсот п'ятдесят шостою (1856), місяця серпня, дня двадцять сьомого (27), у селі Нагуєвичях народився хлопець греко-католицького обряду на ім'я Іван, син Якова Франка, землероба з села Нагуєвичі, і Марії, дочки Миколи

суперечки.

– Та бути цього не може! – заперечував очевидець пожежі, працівник міліції Роман Калакунь, який першим помітив вогонь усередині будівлі. Це ж підтверджувала і Анізія Онищук:

– Хтось на згарищі відшукав саморобний електропровід і переховав його поблизу могили Якова Франка. Намагалися вияснити, – продовжувала жінка, – хто останнім покинув храм, забувши вимкнути нагрівальні прилади. На мою думку, – каже вона, – лише байдужістю, безвідповідальністю, чиясь втомою можна пояснити оту страшну

НЕ ВМИРАЙТЕ, ЦЕРКВИ!

Кульчицького; у присутності хресних: Данила Навроцького, землероба з Нагуєвич, і Олени Риб'як, а також повитухи Теодозії Буцяк, дня 27, цього ж місяця і року, охрестив і миропомазав згідно з греко-католицьким обрядом преподобний отець Йосиф Левицький. На щастя, ще в радянські часи було знято копію з цього запису, і зараз вона

пожежу. Це – не умисел. Це чийсь недогляд, упущення. І хтось важко й гірко кається і, напевно, не одну молитву свою звернувши до Бога, готуючись стати на отому страсному судилищі Христовім з виною за спалений храм і втрачене Євангеліє. Хай же ота страшна і гірка трагедія не стане причиною для чвар, а, навпаки, об'єднає людей. Хай

зберігається в архіві І.Франка Київського інституту літератури ім. Т.Шевченка.

Згоріла, зотліла, здиміла й інша реліквія – Євангеліє кінця XVIII ст., яке 25 березня 1848 р. подарував церкві батько Івана – Яків Франко. Він купив його за великі гроші – 42 гульдени, або 189 ринських. Власноручно виготовив пречудову оправу. Про свій подарунок церкві сільський коваль написав на останній сторінці книги: «Сію книгу, зовемоу Євангелієм, справив раб Божий Яків Франко, обиватель і парафіянин нагуєвицький, з женою своєю Марією з Тимчишиних, із матір'ю Катериною з Кімаковичів за відпущення гріхів. А хто би дерзнув сію книгу з цього святого храму забрати, сей оддасть на страстнім судилищі Христовім».

То хто ж, окрім вогню, «дерзнув» на священну реліквію? Хто люто заповзвся на церкву? Були здогадки, що хтось підпалив її – у той час на Дрогобиччині палахкотіли міжконфесійні

усі помоляться за отого винного і хай подумують, як відродити славу нашого села, як відродити архітектурний пам'ятник, в якому греко-католицький священик за греко-католицьким обрядом хрестив великого сина України Івана Франка.

Мудрі слова! Та, на жаль, вони не мають впливу ні на владу, ні на тих, хто найбільше повинен піклуватися, щоб Україна не втрачала своїх цінних експонатів, культових і високомистецьких пам'яток. А вже, як свідчить статистика, за 17 років Незалежності в Україні згоріло 160 дерев'яних церков, які мали велику історичну та культурну цінність. Майже десята частина цих сакральних споруд, внесених до Державного реєстру національно-культурного надбання, знаходилася на Львівщині. Перелік втрачених церков розпочну з найостанніших резонансних пожеж.

24 липня 2006 року в смт Шкло Яворівського району згоріла,

напевно, найстаріша українська дерев'яна церква св. Параскеви. Її було збудовано у 1452 році. Отож, 552 роки простояла святиня. Думається, що жила б вона ще стільки, якби був організований її надійний захист. Вогонь також знищив і 274-річну дзвіницю, котра стояла поруч із церквою. Обидві дерев'яні споруди спалахнули миттєво. Шість рятувальних пожежних підрозділів нічого не змогли вдіяти. Фахівці відділу дізнання та дослідно-випробувальної лабораторії ГУ МНС України у Львівській області визнали: причиною загоряння був необережний

служби. Відразу ж до місця події виїхало сім рятувальних бригад. Здолавши 35-кілометрову відстань, рятувальники застали храм цілком охоплений полум'ям. Понад три години гасили пожежу вогнеборці та вберегти унікальну споруду не вдалося. Як згодом з'ясувалося, церкву було обладнано громовідводом, однак він не спрацював, оскільки його встановлювали не фахівці зі спеціалізованої організації, а сільські аматори. Як наслідок: зекономили на одному – втратили на іншому.

14 жовтня, у день свята Покрови, у селі Кіндратів Турківського району вогнем повністю знищено стару дерев'яну церкву св. вмч. Димитрія.

І ось зовсім свіже повідомлення: 3 січня 2008 року у Яворові згоріла дерев'яна церква Успіння Пресвятої Богородиці, збудована у 1670 році.

Сумним досвідом боротьби з вогнем можуть поділитися сестри-студитки, що проживають у Львові. Хтось вперто і систематично підпалює навалене прямо під монастирську огорожу сміття. У черговий раз уже звиклим дискомфортом монахині не відбулися – попід бетонну огорожу вогонь перекинувся на складені під навісом дошки. Сестри стверджують, що у такий незаконний спосіб сміття утилізують працівники ЖЕКу, який є відповідальним за прилеглу до монастиря територію. І хоч відстань від огорожі до монастирської споруди значна й вогонь їй ніби і не загрожує, проте для монастиря втрата кількох кубометрів дерева є доволі відчутною.

Не можу сказати, що на щастя, але є низка храмів, котрі лише частково постраждали від вогню, – рівно ж, як і церковне майно. Починаючи з 2001 року, таких нарахується близько тридцяти.

Постає питання: тож коли перестануть горіти церкви?

– А не перестануть, – каже заступник голови ВО «Свобода» Олег Панкевич. – Адже ніде не ведеться обліку експонатів та пам'яток. Сьогодні діють цілі комерційні структури, які роблять на тому бізнес: розшукують інформацію про старовинні ікони, іконостаси, стародруки, котрі ще залишились по церквах, і просто «вимітають» усе це. Історичні цінності продають за кордон або збувають в інший спосіб.

За часів радянської влади з історичних пам'яток робили хімсклади, свинарники, конюшні. Проте у ті часи діяло Товариство охорони пам'яток історії та культури, і, принаймні, якісь пам'ятки таки охороняли. Пан Олег запропонував звернутись до Кабміну, щоб у структурах райдержадміністрації передбачити відділи з питань охорони культурної спадщини. А Головне управління МНС України звертається до очільників релігійних громад та настоятелів церков із закликом суворо дотримуватись вимог правил пожежної безпеки і вживати усіх заходів для збереження сакральних споруд від нищівної сили вогню.

Володимир ЗАВАДА,
член Національної спілки
журналістів

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

1) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 09.08.1980 р.н.; ріст – 163 см; вага – 63 кг.; очі – карі; волосся – русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, спокійний, врівноважений; захоплення, інтереси: – історія, музика; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель музики; народився: – с. Сілець, Тисменицький р-н, Івано-Франківська обл.; проживаю: – м. Івано-Франківськ; контактний телефон: 8 (03422) 3-16-21 (після 20.00).

2) група «Н»: ПЕТРО. Українець, хрещений за православним обрядом, 16.05.1955 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 60 кг.; волосся – світле; (7) – задовільний; (8) – надмірна цікавість; (10) – врівноважений, ревностний християнин; захоплення, інтереси: – спілкування із справжніми християнами; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – робітник на ниві Господній; народився: – Хабаровський край; проживаю: – м. Сокаль, Львівська обл.; контактний телефон: 8 (067) 4256897.

3) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, чуйний, уважний, спокійний, врівноважений; захоплення, інтереси: – наукова діяльність, спорт, природа, активний спосіб життя; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380679067655.

4) група «Н»: ЄВГЕН. Українець, греко-католик, 28.05.1957 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 60 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – задовільний, інв. III гр.; (8) – куриння, алкоголь; (10) – спокійний, відповідальний, реаліст; захоплення, інтереси: – захоплення різні, читання духовної літератури; (11) – добра господиня без шкідливих звичок; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – пресувальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: 221-08-82.

5) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 07.03.1977 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, спокійний, врівноважений; захоплення, інтереси: – спорт, музика; (11) – доброта, порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380508453637.

6) група «Б»: ТАРАС. Українець, греко-католик, 08.09.1948 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 65 кг.; очі – сині; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброта, чуйність, уважність, чесність; (11) – створення сім'ї; (12) – так; (13) – 3 роки; (14) – вдівець; професія: – пенсіонер; (18) – м. Дрогобич, Львів. обл.; контактний телефон: +380984132395; 8-(032)-442-95-86- (ввечері)

ЖІНКИ:

1) група «Н»: АННА. Українка, греко-католичка, 15.12.1960 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 70 кг.; волосся – світло-русяве; очі – карі; (7) – задовільний; (8) – надмірна відкритість; (10) – чесність, порядність; захоплення, інтереси: – духовна література; (11) – повага, прозорість; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – кіоскер-реалізатор; (15) – відсутність житла; народилася: – с. Оперець, Сколівський р-н, Львівська обл. проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +380974449960.

2) група «Н»: ОРИСЯ. Українка, греко-католичка, 11.07.1983 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 52 кг.; очі – сірі; волосся – русяве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чесність, ніжність, скромність, доброта, порядність; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-економіст; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380979214797.

3) група «Н»: АЛЛА. Українка, греко-католичка, 16.07.1980 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 57 кг.; очі – блакитні; волосся – русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, скромність, чесність; захоплення, інтереси: –

(Закінчення на 9 стор.)

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ ДІЄ Й ЗА МЕЖАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

При нагоді хочу ще раз зупинитися на особливостях у роботі нашого християнського клубу знайомств КЗНДР. По-перше, це те, що всі наші дописувачі, анкети яких є надруковані в газеті «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ», вже є членами нашого КЗНДР. По-друге, це те, що всі наші дописувачі є особами у вірі і відкрито це визнають. По-третє, всі ці особи особисто для себе твердо визначилися у потребі познайомитися і знайти товариша для спілкування або для створення сім'ї саме в середовищі віруючих однодумців. По-четверте, всі наші члени КЗНДР свідомі того, що не тільки вони мають право обирати вподобаних собі осіб із числа членів КЗ та відмовляти іншим членам КЗ, але що і до них самих застосовуються такі ж самі правила. По-п'яте, кожен, хто читає оголошення нашого члена КЗ в газеті «Мета», повинен твердо знати, що навіть для дзвінка по телефону вподобаній йому (їй) особі із числа членів КЗНДР, не кажучи вже про безпосереднє знайомство із ним (нею), потрібно мати опубліковану в газеті «Мета» власну анкету, тобто потрібно бути членом КЗНДР. Всі ці концептуальні засади розроблені виключно з метою захисту кожного нашого члена КЗ. Водночас із тим, для кожного члена КЗНДР створюються абсолютно однакові умови для започаткування знайомства із вподобаною для себе особою – через попереднє ознайомлення з анкетною протилежної особи, щоби тим самим кожний(а) член нашого клубу

знайомств, без будь-якого примусу і вподобань зі сторони іншої особи, міг (могла) прийняти власне рішення про доцільність продовжувати подальше спілкування (навіть по телефону). І для всіх членів нашого клубу знайомств ці правила є однакові.

ДО УВАГИ ВСІХ ЧЛЕНІВ КЗНДР!

1) Керівництво КЗНДР доводить до відома всіх членів КЗНДР інформацію про своє право самостійно вилучати із

загального списку рубрики «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» оголошення тих членів КЗНДР, які своїми діями порушують або не дотримуються встановлених концептуальних засад у діяльності КЗНДР.

Подальше членство таких осіб в КЗНДР неможливе.

Щоби не потрапити в таку халепу, радимо всім членам КЗНДР ще раз уважно ознайомитися, засвоїти та дотримуватися своїми діями усіх засад концепції у діяльності даного клубу знайомств, а в першу чергу – засад при знайомстві

одне з одним – (заборона знайомства і зустрічей не з членами КЗНДР, по телефону, по SMS-повідомленнях, шляхом листування і т.п.). Концепція діяльності КЗНДР викладена також у статті «Створюємо оазис серед земної пустелі», надрукованій в газеті «Мета» № 3(42) за 2008 рік;

2) Всім членам КЗНДР при газеті «Мета», які бажають придбати на пам'ять сувенірну атрибутику християнського клубу знайомств – сувенірний прапорець КЗНДР розміром 0,25 x 0,13см, – потрібно подати про це офіційну заявку листом на ім'я координатора КЗНДР до 30.05.2008 року;

3) Із змістом попередніх публікацій розділу «Клуб знайомств» можна познайомитися в газетах «Мета» за №№ 1(40) – 3(42) за 2008 рік.

З усіма пропозиціями, запитаннями та побажаннями щодо інформації та її розміщенні в розділі «Клуб знайомств», а також для отримання додаткових бланків «АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» осіб групи «Н» і групи «Б» – звертайтеся до координатора християнського клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» Олександра РОМАНЮКА за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; вт., чт. – з 11.00 до 15.00). Листи в християнський клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Клуб знайомств, координатору редакції газети «Мета»
площа св. Юра, 5, м. Львів
Україна, 79000

«АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» - група «Н» самотнього (ої) християнина (ки) без сімейного минулого я розміщенні в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» КЗНДР при газеті «МЕТА»

Ть _____ (1) - Ім'я _____ (2) - Національність _____

(3) - Ріст _____ (4) - Вага _____ (5) - Дата народження (день, місяць, рік) _____

(6) - Природний колір волосся, очей _____ (7) - Стан здоров'я _____

(8) - Шкідливі звички _____ (9) - Віросповідання, конфесія _____

(10) - Основні риси характеру, захоплення, інтереси _____

(11) - Побажання щодо свого майбутнього товариша, супутника у житті _____

(12) - Чи маєте потребу зростати в християнських чеснотах? _____

(13) - Мета знайомства (товариські стосунки, створення сім'ї) _____ потрібно підкреслити

(14) - Професія (праця, навчання, інше) _____

(15) - Матеріальна та житлова незалежність _____

(16) - Місце народження та місце проживання (місто, село – їх назва) _____

(17) - Контактний телефон _____

NB! а) в інтересах дописувачів – писати потрібно чітким і виразним почерком; б) у «Зголошенні» дописувача, розміщеному в розділі газети «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ», деякі пункти заповнюваної анкети буде замінено цифрами, які є у дужках при цьому пункті анкети.

«АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» - група «Б» самотнього (ої) християнина (ки) із сімейним минулим (особи з офіційним уневаженням попереднього подружжя Церковним Трибуналом, або вдівці (вдови)) для розміщення її в рубриці

Стать _____ (1) - Ім'я _____ (2) - Національність _____

(3) - Ріст _____ (4) - Вага _____ (5) - Дата народження (день, місяць, рік) _____

(6) - Природний колір волосся, очей _____ (7) - Стан здоров'я _____

(8) - Шкідливі звички _____ (9) - Віросповідання, конфесія _____

(10) - Основні риси характеру, захоплення, інтереси _____

(11) - Побажання щодо свого майбутнього супутника у житті _____

(12) - Чи маєте потребу зростати в християнських чеснотах? _____

(13) - Тривалість самотнього життя _____

(14) - Сімейний стан: (отримав(ла) церковне уневаження подружжя, вдівець (вдова)) потрібно підкреслити

(15) - Інформація про дітей (їх наявність, кількість, вік кожної дитини, стан їхнього здоров'я, захоплення, незалежність) _____

(16) - Професія (чи працюєте на даний час, пенсіонер(ка) _____

(17) - Матеріальна та житлова незалежність _____

(18) - Місце народження та місце проживання (місто, село – їх назва) _____

(19) - Контактний телефон _____

NB! а) в інтересах дописувачів – писати потрібно чітким і виразним почерком; б) у «Зголошенні» дописувача, розміщеному в розділі газети «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ», деякі пункти заповнюваної анкети буде замінено цифрами, які є у дужках при цьому пункті анкети.

Мистецькі презентації у храмі

Напередодні свята Стрітіння громада Знесіння прощалася з колядою у церкві Пресвятої Богородиці Володарки України. Родинність парафіян та відповідальність отця Зіновія – настоятеля храму – наповнили недільну днину низкою культурно-мистецьких заходів. Кожен, хто був у храмі, мав змогу після святої Літургії побачити вертеп у народному стилі. Саме цим звичаєвим заходом, власне, і розпочалося прощання з колядою.

Після вечірньої відправи відбулася презентація проектів митців Знесіння у супроводі аматорського церковного хору катедрального собору святого

пам'ять минулих поколінь. Церковні наспіви, молитви-псалтирі, канони та колядки виконували хористи-аматори поміж виступами авторів презентації.

Іконописець Андрій Комарницький, аспірант кафедри сакрального мистецтва Львівської національної академії мистецтв, презентував парафіянам храму ікони Трьох Святителів, які писав спеціально для храму.

– Основне в іконі – ідея світла, коли вона випромінює божественну радість, затишок і притягує до себе людей, – зізнався художник-іконописець. – Незважаючи на впливи західних та східних традицій, у моїй душі спочатку

Планується зробити кілька копій і показати цю картину у різних куточках України.

Не обійшлося свято і без представлення нової збірки поезій знесінського поета Василя Щеглюка. У його книзі «Алебастрові поцілунки і зрада» крізь сатиричну призму зображено політичні події в Україні. Як каже сам автор, у кожній людині є злість і комусь таки доводиться вилити її на папір. Читач має змогу побачити усе, що вже давно накопало в душі кожного українця. Автор іронічно зображає політиків та висміює їхні вчинки.

Привітали поета з виходом у світ нової книжки його колеги з Національної спілки письменників України, які захоплені грою слів автора та використанням неологізмів. Підписуючи мені свою збірку, автор Василь Щеглюк написав: «Сміймося, щоб не сміялися з нас!»

Коментар: о. Зіновій Хоркавий, парох храму Пресвятої Богородиці Володарки України:

– Кожен митець причетний до храму. Перш за все він є парафіянином Христової Церкви і лише з Божої ласки творить незабутні мистецькі речі. Автори презентації мають велику приємність прийти до храму і поєднати духовність та мистецтво. І саме завдяки культурі збагачується світоглядність людини.

Крім культурно-мистецьких заходів, парафіяльна громада церкви Пресвятої Богородиці Володарки України часто бере участь в організації проектів із залученням молодіжних громадських об'єднань та патріотичних спільнот на території Знесіння.

Ярослав ТАБІНСЬКИЙ
Фото автора

Юра. Отець Зіновій Хоркавий запропонував представити парафіянам храму Літургію у виконанні хору «Надія», яку написав композитор, диригент, керівник хору Володимир Волошин. Реґент-митець дуже тонко відчуває дух часу і каже, що основне – виразити в мелодії своє серце так, як ти розумієш молитву. Для аранжування Літургії автор використав народні мотиви й таким чином зберіг духовну

з'явилася ідея української ікони, яку я потім відобразив на полотні.

Цікавинкою дня стала картина Ореста Хоркавого «Україна в нас одна», робота над якою почалась після подій Помаранчевої революції. На прохання приятеля – священика з Донеччини Василя Пантелюка, автор малював героїв революції на фоні народу, який йде до свободи. Це одна з перших картин, на якій зображено «помаранчевих» лідерів.

(Закінчення. Початок на 8 стор.)

мрію познайомитися з семінаристом; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – оператор комп'ютерного набору; (16) – м. Стрий, Львівська обл; контактний телефон: +380971559393.

4) група «Н»: ВІРА. Українка, греко-католичка, 1961 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 63 кг.; очі – світлі; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, ніжність, скромність, щирість; захоплення, інтереси: – природа, квіти, народні пісні, спокійна музика; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – фотограф-портретист, не працюю; (16) – м. Ходорів, Жидачівський р-н, Львівська обл; контактний телефон: +380965153684.

5) група «Н»: ОЛЕСЯ. Українка, греко-католичка, 31.05.1988 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 45 кг.; очі – карі; волосся – русяве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чесність і порядність; захоплення, інтереси: – читання книжок, музика, екстрим; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – студентка; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380674274821.

6) група «Б»: ГАЛИНА-МАРІЯ. Українка, греко-католичка, вдова, 20.02.1950 р.н.; ріст – 165 см.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний, інвалід II гр., репресія; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, врівноважена, веселої вдачі, оптимістка; захоплення, інтереси: – кулінарія, господиня, воджу авто, танці, квіти, захоплення природою; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – мед. сестра, не працюю, пенсіонерка; народилася: – Закарпаття; проживаю: – м. Львів;

контактний телефон: у сусідів – 237-20-57.

7) група «Н»: ПРИНА. Українка, греко-католичка, 16.07.1980 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 60 кг.; очі – сині; волосся – русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, щирість; (11) – бути дружиною священика, випускника семінарії; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер; (15) – матер. і житл. незалеж.; (16) – с. Верхня Білка, Пустомитівський р-н; контактний телефон: +380994133727.

8) група «Н»: КАТЕРИНА. Українка, греко-католичка, 17.07.1985 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 63 кг.; очі – карі; волосся – русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, співчутливість, чесність, порядність, вірність; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – продавець продуктового магазину; (15) – матер. незалеж.; (16) – м. Львів, Брюховичі; контактний телефон: +380973473987.

9) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, греко-католичка, 24.12.1971 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 68 кг.; очі – зелені; волосся – світле; (7) – здорова; (8) – не маю; (10) – доброта, весела вдача, оптимістка; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380975338658.

10) група «Н»: ТАТЬЯНА. Росіянка, православна, 26.09.1944 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 60 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – здорова; (8) – не маю; (10) – доброта, миролюбна, спокійна, врівноважена, охайна; захоплення, інтереси: – гра на скрипці

на рівні любителя; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – пенсіонерка; народилася: – м. Умань, (Черкаська обл.); проживаю: – Херсонська обл., Скадовський р-н, с. Тарасівка – (берег Чорного моря); контактний телефон: 8-(05537) 37-393 – (дом.).

11) група «Б»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 22.10.1960 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – русяве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чесність, доброта, порядність; захоплення, інтереси: – природа, музика; (11) – чесність, порядність; (12) – так; (13) – 1,5 року; (14) – вдова; (15) – 2 сини; 25 років та 23 роки, не одружені, працюють; професія: – інженер-хімік; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: +380969578707.

12) група «Б»: ІВАННА. Українка, греко-католичка, 29.05.1950 р.н.; ріст – 155 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброта, порядність; захоплення, інтереси: – музика, література, кулінарія; (11) – працьовитість, доброта; (12) – так; (13) – 10 років; (14) – вдова; (15) – донька 26 років, не заміжня. Її захоплення – бісер, народне мистецтво, спорт; професія: – працююча пенсіонерка; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: 238-01-51 – дом. тел..

13) група «Н»: ХРИСТИНА. Українка, греко-католичка, 17.07.1981 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – темно-русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – скромність, доброта; захоплення, інтереси: – народне мистецтво, спорт; (12) – так; (13) – товариські стосунки; професія: – хімік-лаборант, працюю, знання ПК, тренер з плавання; (15) – житлово незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +380678568571; 238-01-51 – дом. тел..

14) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 30.10.1965 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – сіро-сині; волосся – русе; (7) – здорова; (8) – не маю; (10) – врівноважена, співчутлива, енергійна; захоплення, інтереси: – музика, спорт, книжки (історичні, детективи); (11) – виrozumлий, чесний, порядний, педантичний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – журналіст; (15) – матеріально незалежна; (16) – Львівська обл.; контактний телефон: +380679519181.

15) група «Б»: БОГДАНА. Українка, греко-католичка, 07.11.1980 р.н.; ріст – 178 см.; вага – 54 кг.; очі – голубі; волосся – темно-русяве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – щирість, щедрість, дотримуюсь всіх заповідей Божих; (11) – бути істинним греко-католиком в душі а не на словах; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – уневаження подружжя – (церковного шлюбу не мала); (15) – син 2,5 роки, здоровий, веселий, чемний і смішний; професія: – тимчасово не працюю; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – народилась – м. Львів, проживаю – м. Городок, Львів. обл.; контактний телефон: +380974023472.

16) група «Н»: ХРИСТИНА. Українка, греко-католичка, 10.07.1986 р.н.; ріст – 166 см.; вага – 53 кг.; очі – голубі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – надійність; захоплення, інтереси: – інтерес до всього корисного; (11) – надійність; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – студентка; (16) – Городецький р-н, Львівська обл.; контактний телефон: +380674527882.

ДО УВАГИ ДОПISУВАЧІВ!

1) 3 № 4 (43) газети «МЕТА» в оголошеннях № 1(жін) та № 2(жін) – змінено номер телефону;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить виключно по телефону;

3) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не відповідають на всі пункти «АНКЕТА...» – (контактний телефон, сімейний стан – для дописувачів групи «Б» і т.п.). Будьте уважні!

4) Для розміщення анкети в черговому номері газети «МЕТА» прохання заповнені анкети надсилати в редакцію не пізніше, ніж до кінця кожного місяця.

КУДИ ПІТИ В НЕДІЛЮ?

ХРИСТИАНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ ПРИ ХРАМІ ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

Адреса: м. Львів, Левандівка, вул. Широка, 81а, тел.: 267-63-37.

Зустрічі членів клубу проводяться 1 раз в два тижні, в неділю. Початок зустрічі – 15.00 год., в приміщенні «Школи сім'ї», 3-й поверх духовного центру «Під покровом Богородиці».

Дати найближчих зустрічей: 06. 04. 2008р.; 20. 04. 2008р.; 04. 05. 2008р.; 18. 05. 2008р. і т.д.;

ХРИСТИАНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАДІЯ» ПРИ ХРАМІ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ

Адреса: м. Львів, вул. Симоненка, 5а, тел.: 64-25-54; 63-67-98.

Зустрічі членів клубу проводяться кожного тижня, в неділю. Початок зустрічі – 16.30 год., в лекційному залі храму в приміщенні катехитичної школи ім. бл. свцм. Миколая Чарнецького.

Стефан КРЕНЦЕР

Біблійна історія створення

Чи можемо ми з нашими науково-природничими знаннями про виникнення світу вірити ще біблійній історії сотворення? Вона розповідає про сотворення світу та всіх живих істот протягом шести днів. Для нас сьогодні є незаперечним те, що виникнення нашого світу тривало мільйони років. Вік Землі становить від 5 до 10 мільярдів років. Люди на нашій планеті існують 400-500 тисяч років Дані окремих природознавців ще коливаються, але одне є точним: вік Землі та людства знаходяться у цьому вимірі. Що ж тоді з біблійною історією сотворення?

Блез Паскаль, французький філософ і природознавець XVII ст., каже: «Кінець речей та їхній початок остаточно заховані у недослідимій таємниці». Дійсність буття глибша, ніж природознавство могло б дійти до останньої, основної підстави.

На питання: Звідки походить світ? – Куди йде світ? – природознавство не має відповіді і не може з цим впоратися. Нам слід звертатися з цим питанням до гуманітарних наук, філософії або богослов'я. Історія сотворення та історія гріхопадіння є такою філософсько-богословською відповіддю на засадничі питання людства: Звідки походить світ? – Звідки береться зло у світі? Це є питання, які цікавлять кожного з нас. Чи цим не поставлено також питання про значення нашого страждання, наших хвороб, врешті – про сенс нашого життя? На це ми отримаємо відповідь з Біблії, але лише тоді, коли ми відкриті, неупереджені, коли ми хочемо чути і розуміти.

Але сюди належить ще дещо інше. Історія сотворення написана приблизно 2500 років тому. Біблійні автори належать до іншого культурного кола. Їхній світогляд докорінно відрізнявся від нашого. Якщо ми хочемо розуміти їхні висловлювання, ми повинні зрозуміти їхнє становище.

Те, на що наштовхується «сучасна» людина спочатку, є «примітивним світоглядом». Це світогляд середземноморських культур близько 600-х років до Р.Х., він виник на підставі того, що бачило око. Земля вважалася диском, яка, тримаючись на колонах, здіймалась зі світового океану. Океан оточував суходіл. Океан і суходіл охоплювало небесне склепіння, яке уявлялося міцною стіною – «твердю». Воно мало утримувати води неба, ті що над твердю. На небесному склепінні висіли сонце, місяць і зорі, як ліхтарі. Коли заслони неба відкривалися, на землі падав дощ. Про все було подумано. Між суходолом, морем та небесним склепінням був повітряний простір. Цей світогляд є тлом нашої історії сотворення.

СОТВОРЕННЯ – ІСТОРІЯ ЧИ ВИГАДКА?

Коли ми тут говоримо про історію, то можна було б подумати, що буде зображена подія, яка колись трапилась. Але історія сотворення не є історією, що її подає репортер про якусь подію. Побіжний читач міг би подумати, що Старий Завіт в цілому є історичною книгою і розповідає про події, які дійсно відбулися. Сучасні тлумачі Святого Письма усвідомили, що під лаштунками «історії» приховуються ще й інші види розповіді.

Звичайно Старий Завіт містить також історію у значенні наших істориків. Зображається доля Божого народу, чи краще – дії Бога стосовно Свого народу на протязі століть. Властива історія народу Ізраїля починається з обрання Авраама, тобто у 12 розділі Книги Буття. Коли б ми хотіли вказати рік, це було б приблизно у 1750 р. до Р.Х. Отже, Авраам був сучасником великого короля і законодавця Гаммурабі у Межиріччі (Месопотамії). Починаючи з цього часу, автор історії патріархів, який писав десь у 500-600 рр. до Р.Х., може посилається на джерела.

Тому перші 11 розділів Книги Буття не є історією. Але як їх тоді розуміти? Історія сотворення робить богословські твердження у формі розповіді.

(Продовження у наступному числі «Метис»)

о. Юліан КАТРІЙ,
«Заповіді Божі»

«Небо й земля проминуть, слова ж Мої не проминуть» (Лук. 21,33)

Один священник у Відні зустрічає на вулиці жебрачку, що у французькій мові просить у нього милостині. Він починає з нею розмову. Вона розповідає йому довгу й сумну історію свого життя. Виросла в багатій родині, вивчила кілька чужих мов; жила – як бажала. І свою розмову вона кінчить словами: «Так, отче, я була молода, була гарна, була багата, і все це довело мене до цього жалюгідного стану».

Історія тієї нещасливої жебрачки – це символ сьогоднішнього людства, що хоч усе має, але стоїть над берегом пропасти. Маємо радіо, маємо телевізію, авта, літаки, телефон, атомну енергію, модерні помешкання; ми опанували землю, море й повітря; говоримо різними мовами, але при тім усім ми моральні жебраки, бо все те нас не вдоволяє, все те не робить нас щасливими, а радше віддаляє, ніж наближує до щастя.

Сьогоднішній світ, наче та жебрачка, запропав, змарнував Божі дари, покинув Бога і Його Заповіді; шукаючи щастя поза Богом, став моральним жебраком, став блудним сином. Єдиний рятунок для світу – поворот до Бога і Його законів. «Коли хочеш увійти в життя, – каже Христос до кожного і кожної з нас, – зберігай Заповіді». Без Божих Заповідей нема щастя для людини, родини, суспільности, народу, нема доступу до неба.

Маючи на увазі важливість Божих Заповідей для нашого життя, хочемо дати нашим читачам довший цикл статей про Божі Заповіді, щоб ми їх краще пізнали, полюбили й ревно зберігали.

БОЖІ ЗАПОВІДІ

Отож ставимо важливе питання: Чи Божі Заповіді все ще актуальні в добі атомної енергії і ракет, високої культури й найбільшої техніки? Чи вони ще й сьогодні мають своє значення, вартість і силу? Так! Божі Заповіді були актуальні понад три тисячі років тому, вони актуальні і сьогодні, і будуть актуальні до кінця світу. Вони вічно актуальні, бо Божі Закони вічні.

Божі Заповіді актуальні, бо досконалі Чому Божі Заповіді були, є і будуть завжди актуальні? Бо вони досконалі під кожним оглядом. Людські закони, хоч би які були досконалі, то вони згодом перестають бути актуальні, старіються і при культурних і політичних змінах втрачають свою силу. А Божі Заповіді – незмінні. Вони вічно актуальні, ніколи не старіються, хоч змінюються люди, часи й обставини.

Один правник просить у свого приятеля якоїсь книжки до читання. Цей позичає йому Біблію. Правник з великим зацікавленням читає її кожного дня. По якомусь часі відвідує його приятель, що позичив був

АКТУАЛЬНІСТЬ БОЖИХ ЗАПОВІДЕЙ

йому Біблію. Він знаходить правника задуманим над книгою. Питає про причину його задуманости. А цей каже: «Знаєш, дочитав я до того місця, де Господь Бог дав десять Заповідей, і вже довго думаю над тим, чи не можна б до тих Заповідей щось додати або відняти. І я прийшов до переконання, що до них не можна нічого ані додати, ані відняти, бо вони досконалі».

Заввага правника дуже слушна. Божі Заповіді досконалі, бо вони дані непомилним Богом, який усе передбачив. Божі Заповіді дані для всіх людей, для всіх часів і віків. Тому каже Ісус Христос: «Істинно бо кажу вам: Доки перейде небо й земля, ні одна йота, ні одна риска з Закону не перейде, поки все не здійсниться» (Мат. 5,18).

Божі Заповіді актуальні, бо вони – основа людського добробуту і щастя

Господь Бог не тільки створив людину до вічного щастя, але у своїй доброті назначив для неї найпевнішу і найкращу дорогу до тієї мети. Ця дорога – це Божі Заповіді.

Бога. Коли я стала дорослою, то пізнала, що людина не може існувати без Бога в серці. І я без нічиєї помочі сама прийшла до цього переконання, і це спричинило в мені велику зміну. З цієї хвилиною головні догми комунізму втратили для мене значення». Інший студент йому оповів: «Раз випадково дістав я до рук Євангеліє за св. Матесем. Його я пильно прочитав і воно своїм етичним змістом науки Ісуса Христа зробило на мене дуже велике враження. Мені стало ясно, що я знайшов щось, що безмежно має більшу вартість, як твори Маркса, Енгельса, Леніна чи Сталіна. Кілька місяців пізніше я потайки пішов до церкви і просив священника, щоб мене охристівав».

Великі і славні мужі і віра в Бога

Вкінці ще погляньмо на деяких чільних і славних мужів наших часів, що вони думають про Бога і Його Закони! Славний американський генерал Мек-Артур при капітуляції Японії наприкінці Другої світової війни сказав такі знаменні слова: «Тільки

поворот до християнських засад може врятувати людство від страшної загибелі. Коли не буде війни з Богом, тоді не буде війни між народами».

Німецький вчений, винахідник ракет Вернер фон Браун каже: «Безкрає зоряне небо безупинно пригадує астронавтам, що існує вища сила від тієї, якою вони покористовуються у польотах. Існує більший розум від того, що знаходиться в електронних машинах, та могутніша потуга, ніж усі потуги світу». При іншій нагоді він сказав: «Неможливо оглядати порядок і красу всесвіту, а не бачити в ньому присутності Божої руки. Чи треба засвітити свічку, щоб побачити сонце? Пізнаючи вселенну і її складну будову, людина не може не признати величі Творця... Людина так потребує віри, як потребує вона поживи, води чи повітря».

Визначний секретар Об'єднаних Націй Даг Гаммаршолд за свого життя провадив приватний

щоденник. По його трагічній смерті цей записник вийшов друком. З нього довідуємося, що Даг Гаммаршолд був чоловіком глибокої віри, великої любови Бога й духа жертви. В деяких місцях цього щоденника є прегарні його молитви, як ось ця: «Хай святиться Твоє ім'я – а не моє. Хай прийде Твоє царство – а не моє. Хай буде Твоя воля – а не моя. Дай нам, Боже, мир з Тобою, мир з людьми, мир з нами самими». А на іншому місці він пише: «Дай мені, Боже, чисте серце, щоб я міг Тебе бачити. Дай мені покірне серце, щоб міг Тебе почути. Дай мені серце, повне любови, щоб міг Тобі служити. Дай серце, повне віри, щоб міг у Тобі перебувати».

Визначний американець і довголітній директор ФБІ Едгар Гувер каже: «Ключем до всіх проблем, навіть самого життя, є тільки Бог. Релігія – це золота брама, що веде до щастя. Зруйнуй її, а настане хаос».

По Другій світовій війні в Голландії засновано спільну акцію католиків і протестантів під кличем: «Поворот до Божих Заповідей». Цю акцію повинні підхопити всі християни світу, їхній клич хай стане і нашим кличем – особистим, родинним, національним. Тоді в світі запанує Бог і Його Заповіді. Тоді сповняться слова св. Письма: «Щасливий народ, що його царем є Бог його» (Пс. 143,15).

(Продовження у наступному числі «Метис»)

«Краплинки вільного часу моєї мами»

На фото: Директор регіонального ландшафтного парку «Знесіння» Олесь Завадович і роботи його мами Ірени Завадович (Білевич).

У львівському храмі Пресвятої Богородиці Володарки України триває виставка вишивок із колекції парафіан церкви. Чи не найбільше робіт розмістив тут директор регіонального ландшафтного парку «Знесіння» Олесь Завадович. Автором цих вишивок є його мати Ірена Завадович (Білевич), яка народилася на Новому Знесінні, провела тут свої дитячі і студентські роки. На жаль, талановита майстриня вже відійшла у вічність, проте, переглядаючи її роботи, здається, що вона десь тут, поряд з нами, в цих взорах відчувається її душа і любов. Ось що розповідає пан Олесь про свою матір:

– Мама кожну вільну хвилину присвячувала вишивці, причому старалася виготовляти речі ужиткові, починаючи навіть від закладок до книжок. За фахом вона була фармацевтом, але у кожну вільну хвилю, яких не дуже то й багато було, мама бралася за голку і таким чином відводила душу від турбот. Скільки я пам'ятаю себе, мама завжди чи мені со-

рочинку якусь дитячу вишивала, чи серветку вдома, чи цілі образи. Часом вишивала для людей на замовлення.

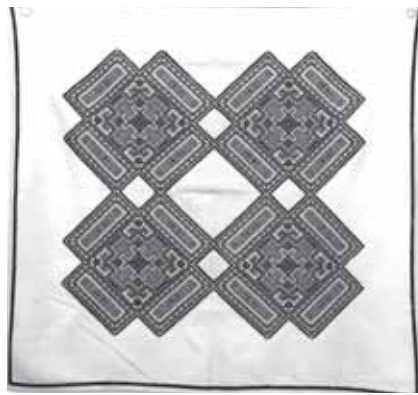
Мама прожила на Знесінні аж до одруження, згодом проживала в центрі міста, але кожного тижня ми бували тут у дідуся і бабусі. Я втік від міста ближче до гір, не любив сидіти в квартирі. Наші домівки тепер стають якесь синтетичні; вони ніби і прибрані, але запаковані непотребом. Колись у хаті був стіл, була шафа і було місце десь постелити вишивку: і подушка десь лежала, і якась серветка, і доріжка, і обрус стелилося на свята. Сьогодні стає тісно тим речам, які були традиційними: вони витіснені невідомо чим.

Ми любили з батьками часто їздити на Косівщину, в село Космач, де нам відпустили стареньку хатину одні господарі, які її не дуже потребували. Я там з нудьги, коли була дощова погода, полазив по горіщі, по різних закапелках і познаходив дуже цікаві речі: якусь стару австрійську кулю, частинку від грабелів, кусочок старої ікони.

Потім все те виклав на полицю і покликав господарів. Вони питають, звідки я це взяв. А я кажу, що то все у вашій хаті було, просто ви забули про ці речі. І так само в мене вдома лежали ці вишивки в скрині, не провітрювалися і світа Божого не бачили. Витягнув їх на світ, думаю, хоч якийсь буде з них вжиток. Може, хтось пригадає собі маму, може, люди просто подивляться і комусь сподобається. Ці вишивки я зберігаю як сімейну реліквію, але трохи перестарався, бо сховав їх у валізі і ніхто їх не бачив, адже місця для вишивки у наших квартирах дуже бракує.

Взори вишивок є дуже різними за стилем, – як і різні техніки вишивання. Коли я розвішував роботи, то деколи навіть не знав, яким боком вішати – настільки вони бездоганні.

Після смерті матері залишилося кілька незакінчених робіт. Деякі з них ми з дружиною довели до кінця. Кілька з тих вишивок я думаю розмістити тут як сим-

вол обірваного життя матері, але потім подумав, що люди можуть не зрозуміти.

На жаль, сучасна молодь не дуже тягнеться до своїх етнічних традицій, особливо коли доходить до того, щоби зробити щось своїми руками. Але сподіватимемося на краще.

Юрко ХОРКАВИЙ
(Фото автора)

НА ФІЛІПІНАХ 20 ЧОЛОВІК, НАСЛІДУЮЧИ ХРИСТА, РОЗП'ЯЛИ СЕБЕ НА ХРЕСТАХ

Понад 20 філіпінців добровільно дали себе розп'яти, повторюючи хресні муки Христа в день Страсної п'ятниці, яка католиками «країни семи тисяч островів» відзначається дещо незвично.

Інформація про те, як усього в декількох десятках кілометрів від сучасної столиці Філіпін Маніли здійснювався цей старий філіпінський звичай, дуже нагадувала зведення з театру воєнних дій: тільки в місті Сан-Фернандо (провінція Пампанга) не менше 11 чоловік були розп'яті в районі Сан-Педро-Кутуд, 5 – у районі Санта-Лючія, 3 – у районі Сан-Хуан, а в сусідній провінції Булакан на хрест зійшло ще п'ятеро чоловік, включно з 15-літнім підлітком і 18-літньою дівчиною. Загалом же про своє бажання виконати дану ними раніше обітницю або замолюти в такий спосіб гріхи тільки в Пампанзі заявили 25 чоловік, але шістьох не допустила спеціальна «медкомісія», пише газета «Маніла буллетін».

Кисті рук і стопи згаданих надревних християн були прибиті до хреста десятисантиметровими цвяхами, продезинфікованими попередньо спиртом. Жодне знеболювання при цьому не практикується, але залишаються на хресті вони в середньому дві-три хвилини.

Першим на хресті був розп'ятий (уже 22-й раз у своєму житті) 47-літній виробник рекламних щитів Рубен Еньяхе, якому спочатку довелося пронести його на собі три кілометри під палючими променями тропічного сонця. У такий спосіб він знову подякував Богові за свій «чудесний» порятунок під час падіння з будинку, коли він зірвався під час будівельних робіт.

Офіційна Церква ставиться до цього звичаю неохвально. «Духовна суть тут повністю втрачена, – говорить єпископ Деграціас Інігес. – Багато хто із цих «розкаюваних» мають жалюгідне, поверхове розуміння такої практики».

«Великодні розп'яття» – як і самобичування, в якому беруть участь уже не десятки, а тисячі філіпінців, – є давньою традицією в цій єдиній (не беручи до уваги невеличкого Східного Тимора) азіатській країні з переважно католицьким населенням. Цю релігію нині сповідує близько 80% із приблизно 90 мільйонів філіпінців.

Від 1962 року, коли у Кутуді і розпочалася історія добровільних розп'ять, зафіксовано випадки, коли на хресті виявилися бельгійська черниця і японський підданий. Цікаво, що за всі ці десятиліття не відзначено жодного випадку з летальним наслідком.

У 2005 році шеф поліції району Центральний Лусон Роулант Альбано навіть запропонував пройти обряд розп'яття або самобичування двадцяти своїм поміченим у прогулах підлеглим, пообіцявши, що в такому разі висунуті проти них адміністративні стягнення будуть зняті. «Я не наказував їм здійснити це в обов'язковому порядку, – заявив він, – але якщо вони хочуть позбутися звинувачень у прогулах, то зараз для цього якраз найслухніший час».

Християнство на Філіпіні приніс в 1521 році португалець на службі іспанського короля Карла V Фернан Магеллан, здійснюючи перше в історії кругосвітнє плавання. Висадившись на острові Себу, він встановив там хрест і відразу почав навертати місцеве населення у християнство. Спочатку все йшло добре: разом з вісьмома сотнями своїх підданих нову релігію прийняв місцевий правитель Раджа Хумабон зі своєю дружиною, охрищеною під іменем Хуана. У подарунок королева Хуана одержала від Магеллана ляльку у вигляді маленького Христа.

Ідилії прийшов кінець, коли Магеллан уже більш упевнено спробував поширити запроваджені у Себу нові порядки на недалекий острів Мактан. У битві з вождем острова Дату Лапу-Лапу Магеллан загинув – якраз на тому місці, де в сучасному місті Лапу-Лапу мирно височіють по сусідству поставлений іспанцями обеліск на честь мореплавця і зведений філіпінцями пам'ятник «першому героєві національно-визвольного руху» у країні.

Коли через більш ніж 40 років іспанці повернулися в Себу, нова експедиція під керівництвом Мігеля Лопеса де Легаспі виявила серед руїн сотень підпалених конкістадорами при придушенні опору місцевого населення будинків, що димілися, чудом збережений подарунок «королеві Хуані». Ляльку оголосили священною реліквією, і зараз вона зберігається у зведеному ще в 1565 році першому католицькому монастирі на Філіпінах – Базиліці дель Санто Ніньо (останні два слова означають у перекладі з іспанської «Святе Дитятко»).

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ВСТУПНИКІВ ДО ЛЬВІВСЬКОЇ ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ СВЯТОГО ДУХА

Згідно з рішенням Ректорату Львівської Духовної Семінарії Святого Духа, у 2008 році до Семінарії прийматимуться абітурієнти, що успішно завершили перший цикл формації на базі Підготовчого курсу Семінарії (або Музично-богословського училища у м.Львові в роках 2001-2004) й отримали рекомендацію до вступу в Семінарію, та кандидати, що мають закінчену вищу освіту.

Абітурієнти з усіх Єпархій, крім Львівської Архиепархії, повинні мати письмове Благословення від своїх Владик. Форма навчання – денний стаціонар.

Впродовж місяця травня 2008 року у приймальну комісію Львівської Духовної Семінарії необхідно особисто подати такі документи:

1. Прохання встановленого зразка;
2. Довідка про Хрищення;
3. Благословення правлячого Архиерея (крім абітурієнтів з Львівської Архиепархії);

Рекомендація настоятелів Підготовчого курсу;

5. Документ державного зразка про повну середню або вищу освіту;
6. Свідоцтво про народження;
7. Автобіографія;
8. Мед. довідка 086-У;
9. Амбулаторна карта;

10. Десять фотокарток розміром 3x4 см.; дві – розміром 5x6,5 см.;

11. Довідка про склад сім'ї і місце проживання;

12. Дві ксерокопії паспорта (1, 2, 9 ст.) та ідентифікаційного номера;

13. Копія посвідчення про приписку до призивної дільниці або копія військового квитка;

14. Сертифікати з результатом зовнішнього державного незалежного оцінювання з української мови та літератури, історії України.

Примітка:

– усі документи приймаються тільки особисто і в оригіналі;

– до Семінарії приймаються виключно неодружені особи чоловічої статі віком від 18 до 30 років;

у Семінарії вступники проходять медичну комісію, якій необхідно пред'явити паспорт та приписне свідоцтво або військовий квиток.

Під час вступних іспитів від кандидата будуть вимагатися знання з таких предметів:

- катехизму християнської віри та основ християнської віри;
- богослужень і основ літургії;
- історії спасіння Старого та Нового Завітів;
- історії України, Української та Вселенської Церкви;
- богослов'я Часослову;
- теорії музики і співу;
- перевірка слухових і голосових можливостей;
- англійської мови;
- української мови (твір).

Частина іспитів буде проводитися письмово.

Медична комісія відбудеться 14 червня 2008 р.

Вступні іспити відбудуться 17-18 червня 2008 р.

Прийом документів буде проводитися з 1 по 31 травня 2008 року (окрім суботи, неділі та свят)

Адреса Семінарії: м.Львів, вул. Хуторівка, 35

Тел./факс (0322) 44 93 59

E-mail: office@lds.lviv.ua

